

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε΄ • ΧΡΟΝΟΣ 33ος • ΤΕΥΧΟΣ 151 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2009

ΔΙΚΑΙΩΘΗΚΑΜΕ ΣΤΟ Σ.τ.Ε.

Στις 6 Ιουλίου 2007 συζητήθηκε από το Ε΄ τμήμα του Σ.τ.Ε. η αίτηση ακυρώσεως που είχε ασκήσει ο Σύνδεσμός μας και οι χωριανοί μας Κ. Τούμπας και Λ. Κουφός κατά της απόφασης του Γενικού Γραμματέα Στερεάς Ελλάδας «περί άδειας χρήσεως νερού για ύδρευση Δ.Δ. του Δήμου Γραβιάς από την πηγή του Κεφαλόβρυσου Καλοσκοπής. Η αίτηση ακυρώσεως έγινε δεκτή και η απόφαση του Γενικού Γραμματέα δεν έχει καμιά νομική ισχύ.

Όπως ενημερωθήκαμε από το site των Καστελλιών και την από 18/6/2009 επιστολή του Καστελλιώτη δικηγόρου Ν. Σκουλίκη, ο οποίος έκανε σχετικό σχόλιο στην απόφαση του Σ.τ.Ε., ο κ. Δήμαρχος Γραβιάς έλαβε γνώση της απόφασης και ανέθεσε στον αντιδήμαρχο και τον πρόεδρο του Δ.Δ. Καλοσκοπής να προβούν σε άμεση εφαρμογή της απόφασης και ενημέρωση του Δήμου ως προς τις ενέργειες που θα προβούν, πλην όμως «ουδόλως ξεκαθαρίζει έναντι του δημότη ή άλλου ενδιαφερομένου για το τί μέλλει γενέσθαι».

Από την απόφαση αποκαλύπτεται το πρόβλημα της επιλεκτικής εφαρμογής των έργων του Δήμου μας και κυρίως ότι δεν έχει αντιληφθεί και μελετήσει πώς πρέπει να διαχειρισθεί τους υδάτινους πόρους της περιοχής μας. Το έχουμε επανειλημμένα τονίσει, ότι ο πλούτος της φύσης, σε

Αποψη του Κεφαλόβρυσου.

όλο του το μεγαλείο του χωριού μας, σε ένα πολιτισμένο κράτος, θα είχε αποκτήσει κίνητρο για μια εκ βαθέων τοπική ανάπτυξη που θα έδινε προοπτική για οικονομική ανάπτυξη του Δήμου. Χωριά με τις ίδιες με μας περιβαλλοντικές συν-

θήκες, με κατάλληλους κοινοτάρχες κατόρθωσαν να μετατραπούν από φθίνουσες κοινότητες σε παράδεισους, εκμεταλλευόμενοι κοινοτικά κονδύλια. Και τώρα η μεγάλη ασυνέπεια του Δήμου μας

Σήμερα τα σπίτια του χωριού μας δεν υδροδοτούνται, όχι από έλλειψη νερού το οποίο διασκορπίζεται και χάνεται εδώ κι εκεί, αλλά από το απαρχαιωμένο εσωτερικό δίκτυο ύδρευσης. Οι αμιαντοσωλήνες που συμπλήρωσαν εξήντα χρόνια ζωής και οι σκουριές τους εμποδίζουν την ομαλή κυκλοφορία του νερού.

Οι ενέργειες του Δημάρχου για την παραχώρηση του νερού του Κεφαλόβρυσου βασίστηκαν σε λανθασμένες διοικητικές πράξεις και νομικά ερείσματα. Συνεπώς, πρέπει να εκπονηθούν νέες μελέτες, βάσει των νέων δεδομένων και των οδηγιών της Ε.Ε. που να διασφαλίζουν τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά της περιοχής και τις ανάγκες σε νερό του χωριού μας.

(Στις επόμενες σελίδες της Εφημερίδας δημοσιεύεται ολόκληρη η απόφαση του Σ.τ.Ε.)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ Ε' ΤΜΗΜΑ (αρ. απ.3958/2008)

.....

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθ. 783949, 554054/2004 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση των 8891, 8892, 8894 και 8895 από 3.11.2002 αποφάσεων του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, με τις οποίες χορηγήθηκε στο Δήμο Γραβιάς άδεια χρήσης νερού από την πηγή «Κεφαλόβρυσο» του Δημοτικού Διαμερίσματος Καλοσκοπής του Δήμου αυτού για την ικανοποίηση των υδρευτικών αναγκών των Δημοτικών Διαμερισμάτων του ίδιου Δήμου Αποστολιά, Οινοχωρίου, Καστελλίων και Σκλήθρου, αντιστοίχως.

3. Επειδή, με προφανές έννομο συμφέρον παρεμβαίνει υπέρ του κύρους των προσβαλλομένων πράξεων ο δικαιούχος των ανωτέρω αδειών Δήμος Γραβιάς Φωκίδας.

4. Επειδή, παραδεκτώς σωρεύονται ως συναφείς στο αυτό δικόγραφο οι προσβαλλόμενες πράξεις, με τις οποίες δεσμεύονται ύδατα της ίδιας πηγής για τις υδατικές ανάγκες διαφορετικών δημοτικών διαμερισμάτων του ίδιου Δήμου.

5. Επειδή, οι αιτούντες, από τους οποίους το πρώτο είναι σωματείο με καταστατικό σκοπό την εκτέλεση κοινωφελών και καλλωπιστικών έργων στην περιφέρεια της Κοινότητας Καλοσκοπής και οι λοιποί φέρονται ως ιδιοκτήτες ακινήτων στην ίδια περιοχή, ασκούν με έννομο συμφέρον την κρινόμενη αίτηση, ισχυριζόμενοι ότι με τις προσβαλλόμενες πράξεις επέρχεται υποβάθμιση των υδάτινων πόρων της ως άνω περιοχής.

6. Επειδή, η πράξη, με την οποία χορηγείται άδεια χρήσης ύδατος φέρει ατομικό χαρακτήρα. Συνεπώς ο προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας παρά τον νόμο δεν δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης καίτοι κανονιστικές, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

7. Επειδή, όπως έχει ήδη κριθεί, κατά την έννοια των εφαρμοστέων εν προκειμένω ως εκ του χρόνου εκδόσεως των προσβαλλομένων αποφάσεων διατάξεων των άρθρ. 4 παρ. 1 έως 9, 7 παρ. 2, 8 παρ. 2, 9 παρ. 1 και 16 παρ. 3 του Ν. 1739/1987 (ΦΕΚ 210 Α') η εφαρμογή της προβλεπόμενης στο άρθρο 4 του νόμου αυτού διαδικασίας προγραμματισμού της χρήσεως και αναπτύξεως των υδατικών πόρων δεν εξαρτάται από την έκδοση ή μη του προβλεπομένου στην παρ. 9 του ίδιου άρθρου προεδρικού διατάγματος, δεδομένου ότι το βασικό περιεχόμενο και η διαδικασία εγκρίσεως των προγραμμάτων ρυθμίζονται ήδη με το άρθρο αυτό του νόμου, ενώ, σύμφωνα και με το γράμμα της εξουσιοδοτικής αυτής διατάξεως της παρ. 9 με το διάταγμα πρόκειται να ρυθμισθούν μόνον οι σχετικές λεπτομέρειες. Περαιτέρω, κατά την έννοια της διατάξεως της παρ. 3 του άρθρου 16 του ίδιου νόμου, η μεταβατική ρύθμιση που εισάγεται με αυτήν αφορά περιπτώσεις, στις οποίες για την εφαρμογή των διατάξεων του νόμου, είναι αναγκαία η έκδοση των προβλεπομένων σ' αυτόν προεδρικών διαταγμάτων, τέτοια δε περίπτωση, κατά τα ήδη εκτεθέντα, δεν συντρέχει προκειμένου περί της καταρτίσεως και εγκρίσεως των κατά το ως άνω άρθρο 4 προγραμμάτων. Επομένως, η έκδοση του κατ' άρθρο 4 παρ. 9 του νόμου διατάγματος δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της μεταβατικής αυτής ρυθμίσεως. Εξ άλλου, στο θεσπιζόμενο από το νόμο σύστημα προγραμματισμού εντάσσονται και οι δήμοι, των οποίων επίσης τα έργα αξιοποιήσεως υδατικών πόρων τελούν υπό την προϋπόθεση ότι εναρμονίζονται προς τα ισχύοντα προγράμματα αναπτύξεως του υδατικού δυναμικού. Συνεπώς, αν δεν έχει εγκριθεί, κατά το άρθρο 4 του αυτού νόμου σχετικό πρόγραμμα, δεν είναι κατά νόμο δυνατή η χορήγηση σε Δήμο αδείας χρήσης νερού, δεδομένου μάλιστα ότι για την ικανοποίηση των σχετικών αναγκών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως απαιτείται χρήση σημαντικών υδατικών πόρων (ΣΤΕ 2316/2002, 2129/ 2005, 3608/ 2007).

8. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, με τις προσβαλλόμενες πράξεις χορηγήθηκαν άδειες χρήσης νερού για τις υδρευτικές ανάγκες των Δημοτικών Διαμερισμάτων Αποστολιά, Οινοχωρίου, Καστελλίων και Σκλή-

θρου του Δήμου Γραβιάς από την πηγή «Κεφαλόβρυσο» του Δημοτικού Διαμερίσματος Καλοσκοπής του ίδιου Δήμου. Δεν προκύπτει όμως από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις ούτε από τα στοιχεία του φακέλου ότι είχε προηγηθεί η έγκριση σχετικού προγράμματος αναπτύξεως υδατικών πόρων, κατά τους ορισμούς του άρθρου 4 του ν. 1739/1987, όπως επεβάλλετο κατά τα ήδη εκτεθέντα. Αντιθέτως, η έλλειψη της προϋποθέσεως αυτής επιβεβαιώνεται από το υπ' αριθ. 6695/202/12.4.2005 έγγραφο της Δ/νσης Υδατικού Δυναμικού και Φυσικών Πόρων του Υπουργείου Ανάπτυξης προς το Συμβούλιο της Επικρατείας, στο οποίο αναφέρεται ότι το έργο «Ανάπτυξη συστημάτων και εργαλείων διαχείρισης Υδατικών Πόρων, Υδατικών Διαμερισμάτων Δυτικής Στερεάς, Ηπείρου, Αττικής, Ανατολικής Στερεάς και Θεσσαλίας» βρίσκεται στο τέλος της Α' φάσης και αναμένεται να περατωθεί στις 12.9.2006. Για το λόγο αυτό, συνεπώς, ο οποίος βασίμως προβάλλεται με την κρινόμενη αίτηση, πρέπει αυτή να γίνει δεκτή, να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες πράξεις, να απορριφθεί δε η παρέμβαση, ενώ παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

Δ Ι Α Τ Α Υ Τ Α

Δέχεται την αίτηση.

Ακυρώνει τις 8891, 8892, 8894, 8895 από 3.11.2002 αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, σύμφωνα με το σκεπτικό.

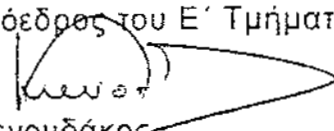
Απορρίπτει την παρέμβαση.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου και

Επιβάλλει στο Δημόσιο και τον παρεμβαίνοντα Δήμο να καταβάλουν συμμέτρως στους αιτούντες τη δικαστική δαπάνη, που ανέρχεται σε εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 19 Μαΐου 2008

Ο Πρόεδρος του Ε' Τμήματος

Κ. Μενουδάκος

Η Γραμματέας

Ειρ. Βαϊδάνη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση την 31^η Δεκεμβρίου 2008.

Η παραπάνω απόφαση του Σ.Τ.Ε. κοινοποιήθηκε στο Δήμαρχο Γραβιάς, ο οποίος για λόγους επικοινωνιακής πολιτικής έκανε σχετικές δηλώσεις στον τοπικό τύπο και την τηλεόραση Λαμίας. Σε απάντηση το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας εξέδωσε το ακόλουθο Δελτίο Τύπου:

ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΜΕ

Αθήνα, 2 Ιουνίου 2009

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΥΠΟΥ

Ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας, Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ, με αφορμή πρόσφατα δημοσιεύματα και δηλώσεις του κ. Δημάρχου Γραβιάς μετά τις αποφάσεις του **Συμβουλίου της Επικράτειας** (τμήμα Ε) με αριθ. 3958/2008 & 3959/2008 για την **άδεια χρήσης νερού για την ύδρευση των Δ. Δ. Οινοχωρίου, Σκλήθρου, Αποστολιάς και Καστελλίων από την πηγή «Κεφαλόβρυσο» του Δ. Δ. Καλοσκοπής**, για την ορθή ενημέρωση της κοινής γνώμης και ειδικότερα των δημοτών του Δήμου διευκρινίζει τα ακόλουθα.

Το Δ. Δ. Καλοσκοπής με την απόφαση 1/2002/ 26.3.2002 και ο Σύνδεσμός μας με την επιστολή του με αριθ. πρωτ. 442/20.3.2002 προς τον κ. Δήμαρχο Γραβιάς έκαναν δεκτό το αίτημα του Δήμου να παραχωρήσουν την πλεονάζουσα ποσότητα νερού από την πηγή **«Κεφαλόβρυσο»** με τις παρακάτω προϋποθέσεις.

- α) Να καλυφτούν πρώτα οι ανάγκες του χωριού για ύδρευση – άρδευση.
- β) Να μην διαταραχτεί το υφιστάμενο οικοσύστημα της ευρύτερης περιοχής και να μην προκληθεί οποιαδήποτε περιβαλλοντική διατάραξη.

Ο Σύνδεσμός μας πιστεύει και πιστεύει ότι τα γενικότερα τοπικά συμφέροντα προάγονται μόνον όταν υπάρχει αλληλοκατανόηση και ο κ. Δήμαρχος συνεργάζεται με τους φορείς του Δήμου και δεν προσπαθεί με δηλώσεις του να καλλιεργήσει μια αντιπαράθεση μεταξύ των Δημοτών από τα εμπλεκόμενα Δημοτικά Διαμερίσματα και του Συνδέσμου μας.

Καλούμε λοιπόν τον κ. Δήμαρχο να εφαρμόσει άμεσα το Νόμο και τις αποφάσεις του **Συμβουλίου της Επικράτειας**.

Επίσης καλούμε τον κ. Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδος να παρέμβει και να επιβάλει την εφαρμογή της Νομιμότητας.

Ο Σύνδεσμός μας όλα αυτά τα χρόνια πορεύτηκε με γνώμονα την Οδηγία-Πλαίσιο 60/2000 της Ε. Ε. για την προστασία των υδατικών συστημάτων και την εθνική νομοθεσία που απορρέει απ'αυτήν (Ν.3199/2003 κ.α.), που μας δίνουν ορισμένες βασικές αρχές που πρέπει να τηρούνται στην άσκηση της υδατικής πολιτικής που περιληπτικά θα αναφέρουμε παρακάτω για ενημέρωση των συμπολιτών μας.

Η οδηγία Ε.Ε. 60/2000 σκοπεύει στην θέσπιση ενιαίου Ευρωπαϊκού πλαισίου για την προστασία των εσωτερικών των μεταβατικών των παράκτιων και των υπογείων υδάτων. Ορίζει ως χωρική μονάδα διαχείρισης των υδατικών πόρων την Λεκάνη Απορροής Ποταμού που ανήκει στο υδατικό διαμέρισμα της περιοχής.

Τα Σχέδια Διαχείρισης Υδατικών Πόρων στο επίπεδο Λεκάνης Απορροής ποταμού υπολογίζουν το ισοζύγιο προσφοράς και ζήτησης, τις περιβαλλοντικές παραμέτρους και κατανέμουν τις χρήσεις, ενώ τα "Προγράμματα μέτρων" για την επίτευξη του στόχου της καλής κατάστασης των υδάτων συνίστα-

νται σε νομοθετικά, διοικητικά και οικονομικά μέτρα, σε μέτρα διαχείρισης της ζήτησης, σε μέτρα αποτελεσματικότητας της χρήσης του νερού, σε έργα υποδομής για την αξιοποίηση υδατικών πόρων, σε αδειοδοτήσεις, δεσμεύσεις και ελέγχους για την αποθήκευση, άντληση και επανατροφοδότηση των υδατικών συστημάτων ή τις εκπομπές ρύπων στα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα.

Όπως γίνεται κατανοητό η οδηγία 60/2000 και η εθνική νομοθεσία δεν αφορά απλά και μόνο την αδειοδότηση δηλ. την έκδοση άδειας χρήσης νερού από κάποια Υπηρεσία, αλλά αφορά ένα ευρύ φάσμα των δραστηριοτήτων μιας κοινωνίας. Τη βιομηχανική και γεωργική παραγωγή, την κτηνοτροφία, το είδος και την έκταση της Τουριστικής δραστηριότητας, την οικιστική ανάπτυξη και το γενικότερο χωροταξικό σχεδιασμό, ενώ παράλληλα προωθεί την αειφορική εκμετάλλευση των υδάτων και την προστασία του περιβάλλοντος.

Η κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης προϋποθέτει τη γνώση των υδρολογικών και μετεωρολογικών παραμέτρων της Λεκάνης Απορροής, της δυναμικότητας των επιφανειακών και υπογείων υδατικών συστημάτων και το βαθμό εκμετάλλευσής τους, τις ελλειμματικές περιοχές, το βαθμό και το είδος της ρύπανσης των υδάτων, αλλά και την προέλευσή της, κοινωνικοοικονομικά δεδομένα για την κοστολόγηση και την ανάκτηση του κόστους αποκατάστασης του νερού.

Ο σχεδιασμός διαχείρισης υδατικών πόρων δεν γίνεται οριστικά μια φορά. Αλλά είναι μια δυναμική διαδικασία που χαρακτηρίζεται από ένα σύνολο δραστηριοτήτων που εξελίσσονται στο χρόνο και αναπροσαρμόζονται κάθε φορά με τα νέα δεδομένα που προκύπτουν.

Πρέπει λοιπόν η Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση μαζί με την Περιφέρεια και το κοινό – χρήστες να ευρίσκονται σε ετοιμότητα όχι μόνο κατά την αρχική κατάρτιση των Σχεδίων Διαχείρισης αλλά να συμμετέχουν στην εφαρμογή τους, να ελέγχουν την αποτελεσματικότητά τους και να διαμορφώνουν τις κατάλληλες προτάσεις για την βελτίωσή τους. Αυτά εξ' άλλου αναφέρονται στις προαναφερθείσες αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Τέλος η οδηγία για να επιτύχει τους στόχους που θέτει θεωρεί ότι θα πρέπει να αλλάξει η νοοτροπία των πολιτών και η αντίληψή τους σχετικά με τη χρήση του νερού. Γι' αυτό προβλέπει και προτείνει συναινετικές, συμμετοχικές διαδικασίες και διαβούλευση με το κοινό-χρήστες για όλα τα στάδια κατάρτισης, εφαρμογής και αναπροσαρμογής των Σχεδίων Διαχείρισης και των μέτρων που απαιτούνται για την καλή κατάσταση των υδάτων. Ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και της Περιφέρειας σ' αυτό το πολύ σημαντικό ζήτημα είναι προφανής.

Πρέπει λοιπόν όλοι να συμβάλουμε με κάθε τρόπο στη επίτευξη των στόχων που τίθενται διότι καμία πρωτοβουλία δεν είναι αρκετή, αν δεν υπάρχει η ενεργός συμμετοχή όλων των πολιτών.

Τελειώνοντας, καλούμε καλόπιστα τις όποιες αντίθετες φωνές να αναλογισθούν απλά, τη σημασία και μόνον που έχει για τον τόπο μας, τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας **το πρόγραμμα διαχείρισης των υδατικών πόρων** και να αναλογισθούν τις ευθύνες τους όταν αντιτίθενται σε τέτοιες ενέργειες. Εμείς δηλώνουμε ότι θα προσπαθήσουμε να συμβάλλουμε ενεργά, με όλες μας τις δυνάμεις στην καλύτερη δυνατή δημιουργία ενός σχεδίου διαχείρισης Υδατικών Πόρων στην περιοχή μας, προς όφελος όλων των πολιτών του Δήμου μας, στα πλαίσια και της προστασίας του περιβάλλοντος και της βιώσιμης ανάπτυξης.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Σημ. Τα σχετικά έγγραφα που αφορούν το θέμα έχουν αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου www.kaloskopi.gr

ΣΤΟΝ ΚΥΚΛΟ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ

Με μπόλικά χιόνια και με μεγάλη διάρκεια πέρασε ο φετεινός χειμώνας στην περιοχή μας. Οι υπηρεσίες της Νομαρχίας και το Δήμου ανταποκρίθηκαν στις δυσκολίες του χειμώνα και οι δρόμοι έμειναν ανοικτοί. Οι μόνιμοι κάτοικοι αντιμετώπισαν με καρτερία τα χιόνια. Μαθημένοι όμως σε τέτοιες καταστάσεις είχαν από το καλοκαίρι στιβαδιάσει τα ξύλα και το χειμώνα απολάμβαναν τη γοητεία του τζακιού.

Ευχαριστημένοι δείχνουν, παρά την κούραση, οι δύο επιχειρηματίες, ο Κώστας Παντελάκης και ο Δημήτρης Τσίγας που χάρη στην καλή οργάνωση των καταστημάτων τους και την περιποίηση της πελατείας τους είχαν συνεχή προσέλευση επισκεπτών τόσο από επιστροφή χωριανών όσο και από ξένους που έρχονταν για να απολαύσουν το χιόνι.

ΤΟ ΦΕΤΙΝΟ ΠΑΣΧΑ

Μεγαλύτερος από κάθε άλλη χρονιά ήταν ο πληθυσμός του χωριού μας τις ημέρες του Πάσχα. Όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα η εκκλησία ήταν γεμάτη από χωριανούς και φίλους, ο ιερέας μας παπαΚώστας και οι ψαλτάδες μας ήταν καλύτεροι από κάθε άλλη χρονιά. Τη Μ. Παρασκευή, ο επιτάφιος στολίστηκε με καλλιτεχνικό τρόπο (τα

λουλούδια ήταν προσφορά της οικογένειας Γεωργίου και Ιωάννας Πριοβόλου). Η καθιερωμένη εκφορά του επιταφίου ακολούθησε το νέο πλακόστρωτο δρόμο μέχρι την Κακοτράχη με επιστροφή από τα Κυριτσέικα. Η Κυριακή ήταν Λαμπριάτικη. Στα αλώνια και τις πλατείες, Παναγία, Κέντρο, Πασαλέικα ψήστηκαν αρνιά και κοκορέτσια διατηρώντας το έθιμο.

Μαζί μας εκκλησιάστηκε και γλέντησε και ο Νομάρχης Πειραιά, κ. Μίχας, καλεσμένος της οικογένειας των Σταύρου Μαρκάτου και Δημήτρη Βλάχου (γαμπροί του Κων. Βλάχου). Έμεινε και αυτός και χάρηκε το ψήσιμο των αρνιών. Να ευχηθούμε και του χρόνου να μας αξιώσει ο Θεός να βρεθούμε και πάλι μαζί και να γιορτάσουμε το Πάσχα στο χωριό.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ

Το απόγευμα της Τετάρτης 20.4.2009 παραμονή της εορτής του πολιούχου του χωριού Αγ. Γεωργίου, εψάλλη Μέγας Εσπερινός χοροστατούντος του ιερέα μας παπαΚώστα με συλλειτουργούς τον παπαΧαράλαμπο Κουτρούμπα, τον πατέρα Αθανάσιο Τοπόλια και τον πατέρα Κώστα, Καστελλίων.

Η εκκλησία είχε προσκαλέσει τον εξαιρετικό ιεροψάλτη του Αγίου Θωμά Αμπελοκήπων, Θεοδ. Βασιλικό που σε συνεργασία με τους δικούς μας ψάλτες έψαλλαν εκκλησιαστικές μελωδίες και μέσα σε συγκινητική ατμόσφαιρα προσφέρθηκαν άρτοι (αρτοκλασία) και έγινε περιφορά της εικόνας του αγίου. Ανήμερα της εορτής 21.4.09 χοροστάτησε ο ιεροκήρυκας αρχιμανδρίτης Νεκτάριος Καλύβας. Παραβρέθηκαν ο δήμαρχος Γραβιάς, Αθανάσιος Μανανάς, ο αντιδήμαρχος Ιωάννης Γεωργίου, τα μέλη των Δ.Σ. του Τοπικού Διαμερίσματος και του Συνδέσμου μας καθώς και πολλοί χωριανοί.

Ευχόμαστε ο Αγ. Γεώργιος να προστατεύει όλους τους ανθρώπους και να μας αξιώνει κάθε χρόνο να βρισκόμαστε στο χωριό και να τιμάμε τη μνήμη του.

Ο Νομάρχης κ. Μίχας και η πρόεδρός μας κ. Βούλα Γρηγοροπούλου περιμένουν την ολοκλήρωση του ψησίματος και των τελευταίων αρνιών....

ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΕΛΕΝΗ

Την ημέρα της μνήμης των αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης, 21 Μαΐου 2009 πολλοί προσκυνητές γιορτάσαμε τους Κώστηδες και της Ελένης στο εξωκκλήσι στο Κεφαλόβρυσο. Μας υποδέχθηκαν με ζωγραφισμένη τη χαρά τους οι νέες μορφές των αγίων που αγιογράφησε ο Μάριος Πολυχρονιάδης. Ανάψαμε όλοι μας ένα κεράκι και τα σβηστά όλο το χρόνο καντήλια. Μαζί μας γιόρταζε και όλη η γύρω φύση, με τα λουλούδια της και τα γάργαρα νερά. Ιερουργός ήταν ο πατήρ Συμεών με ψάλτες του τους Κώστα Αυγερινό και την Αθανασία Κολλύρη (ο ιερέας μας παπα Κώστας απουσίαζε λόγω συμμετοχής του σε εξετάσεις της Εκκλησιαστικής Σχολής στην οποία παρακολουθεί εκκλησιαστικά μαθήματα. Του ευχόμαστε καλή επιτυχία) που έψαλαν με ζήλο και ενθουσιασμό.

Οι γυναίκες των μελών του Εκκλησιαστικού είχαν μεριμνήσει και η Εκκλησία έλαμπε από καθαριότητα. Με ένα ωραίο στεφάνι είχαν στολίσει την εικόνα των αγίων. Ας είναι καλά οι πρόγονοι που μας άφησαν ένα τόσο ωραίο πέτρινο εξωκκλήσι.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (8.6.2009)

Πολλοί οι πιστοί από όλα τα μέρη της Ελλάδας που κατέκλυσαν το όμορφο οροπέδιο της Αγίας Τριάδας τη Δευτέρα 8/6/2009. Άναψαν ένα κεράκι στο ιστορικό εκκλησάκι που η ύπαρξη του χρονολογείται από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας, άκουσαν με κατάνυξη εκκλησιαστικούς ύμνους από τους τρεις ιερείς που συλλειτουργήσαν με τον παπα Κώστα και τους εξάιρετους

ψάλτες. Έγινε στο προαύλιο της εκκλησίας μετά τη θεία λειτουργία αρτοκλασία.

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΗ ΔΕΗΣΗ

Μετά το πέρας της λειτουργίας στο ναό της Αγίας Τριάδας, συγκεντρωθήκαμε στο χώρο του μνημείου όπου εψάλλη επιμνημόσυνη δέηση υπέρ αναπαύσεως της ψυχής των 32 παλικαριών του Ε.Λ.Α.Σ. που την αποφράδα ημέρα 4.1.1944 έπεσαν σε ενέδρα των Γερμανικών στρατευμάτων κατοχής.

Τους παρευρισκομένους χαιρέτησε ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου, Δημ. Τσιαμπάς:

Εκ μέρους του Τ.Σ. Καλοσκοπής και των κατοίκων της σας καλωσρίζω στον ιερό τόπο, όπου τελούμε το καθιερωμένο από την κοινότητα Καλοσκοπής, σε συνεργασία και με

το Δήμο Γραβιάς, ετήσιο μνημόσυνο για τους συμπατριώτες μας που συγκρούστηκαν με τον βάρβαρο στρατό του Χίτλερ και έπεσαν στο πεδίο της μάχης.

Γνωρίζουμε σπιθαμή προς σπιθαμή, τον ποτισμένο από το αίμα των 32 παλικαριών τόπο, όπου στις 4 Ιανουαρίου του 44, έγραψαν ακόμη μια από τις λαμπρότερες σελίδες της ιστορίας μας. Η γενιά μας δεν πήγε στα πεδία των μαχών. Γνωρίζω όμως το νόημα της θυσίας και ότι αυτοί έδωσαν τη ζωή τους για να ζούμε σήμερα εμείς ελεύθεροι. Γιαυτό δεν πρέπει να ξεχνάμε και την ημέρα αυτή μνημονεύουμε τα ονόματά τους. Τους αποδίδουμε φόρο τιμής και παρακαλούμε τον Ύψιστο να τους κατατάξει σε σκηνές δικαίων, γιατί έπεσαν για το ύψιστο αγαθό την ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Η Πρόεδρος του Συνδέσμου μας Βούλα Γρηγοροπούλου αναφέρθηκε στο ιστορικό της ημέρας με τα ακόλουθα λόγια :

Η περιοχή Αγία Τριάδα Καλοσκοπής είναι ιερός τόπος θυσίας 32 παλικαριών χτυπημένα από τα φονικά βόλια των γερμανών κατακτητών, στις

4 Ιανουαρίου 1944. Ήταν 3 Γενάρη του 1944 όταν 700 περίπου Γερμανοί με ορειβατικό πυροβολικό ξεκίνησαν από την περιοχή της Γραβιάς προς τα Καστέλια, Σκλήθρο και από την Κάνιανη προχώρησαν για την Κουκουβίστα. Το μικρό αντάρτικο σώμα που προσπάθησε να ανακόψει το δρόμο των Γερμανών δεν τα κατάφερε. Οι Γερμανοί καταπάτησαν την Κουκουβίστα και πέρασαν στο πλιάτσικο και στο γλεντοκόπι. Μια γερμανική ομάδα έφυγε από την Καλοσκοπή κι έφτασε εδώ σ' αυτόν τον τόπο και διανυκτέρευσε. Φόρεσαν λευκούς χιτώνες καμουφλάζ, έστησαν τα πολυβόλα τους και περίμεναν να εμφανιστούν οι αντάρτες.

Την επόμενη μέρα ο Καλλίας με το λόχο του πήρε εντολή να σμίξει με τις άλλες αντάρτικες δυνάμεις στις Βρύζες και να χτυπήσουν τους Γερμανούς. Ήταν παραμονή των Φώτων και το χιόνι έπεφτε πυκνό. Ο αέρας το στίβαζε παντού και δεν ξεχώριζε δρόμος, ρέματα, θάμνοι και βράχια. Μια παγερή γαλήνη είχε απλωθεί. Ο πυρετός του λοχαγού Καλλία δεν τον εμπόδισε να δράσει. Αψηφώντας τον καιρό και βάζοντάς τον σε δεύτερη μοίρα μπροστά στην πραγμάτωση

των ιδανικών, προχώρησε με 40 άντρες για το χωριό. Στο δρόμο πληροφορήθηκε πως οι Γερμανοί άρχισαν να φεύγουν από το χωριό με πορεία προς τα Καστέλλια ακολουθώντας τις

θέσεις Αη Νικόλας, Παλιοσταυρός, Λιθόπυργος.

Οι αντάρτες προσπάθησαν να τους χτυπήσουν στη θέση Ψηλή Ράχη. Κατέβηκαν από τη Βίγλα προς τα υψώματα Μάρμαρα και στην περιοχή της Αγίας Τριάδας, προχώρησαν ξένοιαστοι πιστεύοντας, ότι οι Γερμανοί ξέφυγαν προς τα κάτω. Το χιόνι έπεφτε αδιάκοπα, παρθένο, απάτητο, χωρίς το παραμικρό σημάδι, που να έδειχνε πατήματα ανθρώπων.

Ο Καλλίας με τους άντρες του διέσχιζε την κάτασπρη από τα χιόνια, απλωσιά. Κι όταν έφτασαν κοντά στο εικονοστάσι, ριπές από αυτόματα

όπλα διέκοψαν τη γαλήνια ησυχία της φύσης. Έγιναν όλα τόσο ξαφνικά και τα βόλια έπεσαν τόσο πυκνά, που οι αντάρτες δεν πρόλαβαν να ρίξουν ούτε τουφεκιά. Οι περισσότεροι σωριάστηκαν και κάποιοι έκαναν κατά τη ρεματιά να πιάνουν θέσεις μάχης. Τρεις μόνον ήταν οι τυχεροί που ήταν οι ανιχνευτές και τους άφησαν οι Γερμανοί να περάσουν για να χτυπήσουν το κύριο σώμα του λόχου. Ο ένας ήταν ο Δημήτριος Αχλαδάς από την Κουκουβίστα. Οι Γερμανοί ντυμένοι στα λευκά τους υποδέχτηκαν με πυκνά πυροβόλα. Το τμήμα αιφνιδιάστηκε, αλλά αντεπιτέθηκε. Δυστυχώς όμως η αριθμητική υπεροχή του εχθρού με άφθονο πολεμικό υλικό, σε αντίθεση με τους κουρασμένους από την πορεία αντάρτες, με τον ελαφρύ οπλισμό στάθηκε η αιτία να αποδεκατιστούν, παρόλο που πολέμησαν σαν λιοντάρια. Τα αυτόματα των κατακτητών τους σταμάτησαν και τους άφησαν εδώ να κείτονται νεκροί.

Οι ήρωες ήταν Έλληνες, από διάφορα μέρη, επίσης δύο Ρώσοι και τρεις Ισραηλίτες.

Η Κουκουβίστα είχε την τύχη να δώσει στη μάχη αυτή δύο δικά της παιδιά. Τον Παναγιώτη Ζούγρο και το Νικόλαο Κόλλια. Ο διοικητής τους ο Καλλίας, καταγόταν από το Μαυρολιθάρι και το πραγματικό του όνομα ήταν Χαράλαμπος Μώκος, αξιωματικός της Σχολής Ευελπίδων.

Μετά το συμβάν, οι κάτοικοι της Κουκουβίστας πρώτοι έτρεξαν και μάζεψαν τ' αγιασμένα τους κορμιά. Με πρόσωπα σκληρά και οργισμένοι με τον κατακτητή, βρήκαν τη δύναμη κι έθαψαν τους νεκρούς χωρίς παπά και ψάλτη, χωρίς

Στιγμιότυπο από την παρουσία των επισήμων.

κεριά και λιβάνι. Τα μοιρολόγια τους έγιναν δάκρυα καυτά, για τον δρόμο της επιστροφής που ήταν ατέλειωτος. Η είδηση του θανάτου σκόρπισε το θρήνο στο χωριό. 32 παλικάρια έδωσαν τη ζωή τους για την λευτεριά.

Αγαπητοί μας φίλοι, την ελευθερία που σήμερα χαιρόμαστε, την οφείλουμε στους νεκρούς που σήμερα τιμούμε. Αυτοί έστρωσαν το δρόμο της με το αίμα τους. Προσευχόμαστε ο Θεός να τους κατατάξει σε σκηνές δικαίων.

Έγινε προσκλητήριο νεκρών και ακούστηκαν τα ονόματα των φονευθέντων.

Κατατέθηκαν στεφάνια, εψάλλη ο εθνικός ύμνος. Το πρόγραμμα παρουσίασε ο Γραμματέας του Δήμου μας Νικ. Τούμπας. Παραβρέθηκαν: ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, κ. Ιωαν. Μπούγας, ο Νομάρχης Φωκίδας, κ. Νικ. Φουσέκης, οι Δήμαρχοι, Γραβιάς κ. Αθαν. Μανανάς και Καλλιέων, κ. Καραγιάννης, οι πρόεδροι των συλλόγων Λαμίας Γεώργιος Χαμηλός Α.Ο. Γεώργιος Δημόπουλος και πολύς κόσμος.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΓΑΠΗΣ

Τα στεφάνια που καταθέτει ο σύνδεσμός μας σε επίσημες εκδηλώσεις και τελετές είναι προσφορά του χωριανού μας ανθοπώλη στη Λαμία Γιώργου Δημ. Χαμηλού. Ευχαριστούμε πολύ το Γιώργο.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Στην κατάμεστη αίθουσα του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΜΦΙΣΣΑΣ πραγματοποιήθηκε στις 4 Απριλίου ημέρα Σάββατο και ώρα 7 μ.μ. η εκδήλωση προς τιμήν του λαογράφου Θεοφάνη Λευκαδίτη.

Συμμετείχαν με δημοτικά τραγούδια:

1) Το ΦΩΝΗΤΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ ΗΧΩ και

2) Ο χορευτικός όμιλος του πολιτιστικού κέντρου.

Την εκδήλωση προσφώνησαν με εγκωμιαστικά σχόλια οι παρακάτω διοργανωτές και προσκεκλημένοι.

Ο Δήμαρχος Άμφισσας κ. Ασημ. Ασημακόπουλος, η πρόεδρος του ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ ΦΩΚΙΔΑΣ κα Αναστασία Παπαδοπούλου, ο επιμελούμενος της λαμπρής αυτής εκδήλωσης φιλόλογος κ. Γεώργιος Αγαπητός.

Ο αντιπρόεδρος της ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ κ. Κωνσταντίνος Τούμπας.

Ο γιος του λαογράφου, δικηγόρος κ. Γιάννης Λευκαδίτης, ο οποίος αναφέρθηκε συνοπτικά στην προσφορά του πατέρα του στη λαογραφία και στην υπέρμετρη αγάπη του για το δημοτικό τραγούδι.

Κατόπιν μίλησε ο πολυβραβευμένος λαογράφος, περιγράφοντας διεξοδικά τις πολύχρονες προσπάθειές του για τη ΣΥΛΛΟΓΗ των 3115 παραδοσιακών τραγουδιών και των 1900 λαϊκών παροιμιών από τους ανθρώπους της υπαίθρου.

Μετά τις επαινετικές ομιλίες, ακολούθησε θεατρικό σκετς. Αξιόλογα πρόσωπα του Συλλόγου, με έμφυτα φυσικά ερμηνευτικά χαρίσματα υποδύθηκαν με απόλυτη επιτυχία ρόλους ηρώων από τα ευθυμογραφήματα, καθώς κι από τη θεατρική κωμωδία του εν λόγω λαογράφου, σκορπίζοντας άφθονο γέλιο στους παρευρισκόμενους.

Η πανηγυρική εκδήλωση έκλεισε με δημοτικά τραγούδια και χορούς του χορευτικού ομίλου. Μέσα σε ευχάριστη ατμόσφαιρα και θερμά χειροκροτήματα επιβραβεύτηκε για το λαογραφικό έργο του ο Θεοφάνης Λευκαδίτης. Διακατεχόμενος από συναισθήματα χαράς, αλλά και συγκίνησης για την εορταστική αυτή εκδήλωση με την οποία τιμήθηκε, εξέφρασε την ευγνωμοσύνη του στους συντελεστές της.

14ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Στις 5 Ιουλίου ημέρα Κυριακή η Ομοσπονδία Συλλόγων Φωκίδας διοργανώνει Συνέδριο στην Ερατεινή, με θέμα «Η διάσωση και ανάδειξη της Πολιτιστικής Κληρονομιάς και του Φυσικού Περιβάλλοντος στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής και της αειφορικής ανάπτυξης της Φωκίδας». Το Συνέδριο τελεί υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού.

Η ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ολοκληρώθηκε η αγιογράφιση της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής. Ο αξιόλογος αγιογράφος **Σπύρος Λυκίσσας** με τη δική του τεχνοτροπία μας έδωσε εξαιρετικές παραστάσεις προσώπων και σκηνών από τη Βίβλο σύμφωνα με το καθιερωμένο εικονογραφικό πρόγραμμα.

Το εσωτερικό της εκκλησίας έχει τελείως αλλάξει όψη και εντυπωσιάζει κάθε εισερχόμενο. Το φυσικό περιβάλλον της Αγίας Παρασκευής θεωρείται χαρισματικός τόπος, γιατί εκτός από τις πανάρχαιες πουρνάρες του, που περικλείουν το εκκλησάκι, κρύβει τα καλύτερα φάρμακα για την ανθρώπινη ζωή. Οι μυρωδιές της ρίγανης, του θυμαριού και της μέντας είχαν οδηγήσει τους πατεράδες μας να χτίσουν το γραφικό εκκλησάκι και να το αφιερώσουν στην μεγάλη μας γιάτρισσα, την Αγία Παρασκευή.

Στις 26 Ιουλίου θα τιμήσουμε με ιδιαίτερη λαμπρότητα το έργο της αγιογράφισης.

Την ωραία αυτή αγιογράφιση μας προσέφερε ο διακρινόμενος για το ήθος του και την ευαισθησία του για τα κοινά και ιδιαίτερα την αγάπη του για το χωριό μας, **ο Πάκης Γιαννόπουλος** (γαμπρός του Χαράλαμπου Κόλλια – παπα Ταξιάρχη) που είχε διατελέσει στην δεκαετία του 1970 πρόεδρος του Συνδέσμου μας με αξιόλογο έργο. Τον ευχαριστούμε και πάλι του ευχόμαστε υγεία και κάθε ευτυχία.

ΜΝΗΜΗ ΑΘΗΝΑΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ

Έχουν περάσει 20 χρόνια από τότε που έφυγε από κοντά μας νέα και σεμνή η **Αθηνά Γιαννοπούλου** (το γένος Χαρ. και Νίτσας Κόλλια – Παπαταξιάρχαινα).

Η αλησμόνητη Αθηνά ήταν από τα αγαπημένα πρόσωπα που αν και έχουν φύγει από τούτον τον κόσμο, επανέρχονται στη θύμησή μας.

Πρόσωπα σαν την Αθηνά, συντηρούν μέσα μας ακέραια την παρουσία τους και ανασταίνουν το μυστήριο της αγάπης γιατί φέρνουν τα γνωρίσματα του αυθεντικού ανθρώπου. Από μια τέτοια αγάπη προς τη σύντροφο της ζωής του και μάνας των παιδιών του, ο Πάκης, η κόρη του Σίσσυ με τον άνδρα της Κάρολο και τα παιδιά της Σάντρα, Καρολίνα, Φίλιππο και ο γιός της Χαράλαμπος με την κόρη του Αθηνά, η αδελφή του Πάκη Ευρίκλεια, η θεία Σάσα καθώς και φίλοι τους, με την ευκαιρία της ολοκλήρωσης της επιτυχημένης αγιογράφισης της Αγίας Παρασκευής, τέλεσαν 6/6/09 επιμνημόσυνη δέηση για την ανάπαυση της ψυχής της Αθηνάς στο παλιό εκκλησάκι που τόσο αγαπούσε η μακαρίτισσα. Α. Μ.

Οι αξέχαστοι χωριανοί μας Χαρ. Κόλλιας με την κόρη του Αθηνά.

Στο προαύλιο της Αγίας Παρασκευής, μέλη και φίλοι της οικογένειας Γιαννόπουλου μετά την επιμνημόσυνη δέηση.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Αγοραπωλησία κτημάτων στο χωριό το έτος 1840.

Ο φίλος μας Περικλής Φύκας, εξάδελφος του δικού μας Περικλή Φίκα μας έστειλε το με αριθμό 1673/21.4.1840 συμβόλαιο του συμβολαιογράφου Λαμίας, Κων. Οικονομίδου σύμφωνα με το οποίο ο Γεώργιος Σκουρτιάς, κάτοικος Κουκουβίστας επώλησε εις τον Χρήστο Ζυγάνην ένα οικόπεδο και μία μπάστινα που βρίσκονταν στο χωριό αντί δραχμών 200.

Το κείμενο του συμβολαίου έχει ως ακολούθως:

αριθ. 1673

Σήμερον την εικοστήν πρώτην Απριλίου του χιλιοστού οκτακοσιοστού τεσσαρακοστού έτους (1840), ημέραν Κυριακήν Μ.Μ., εμφανισθείς, εις το εν οικία του κυρίου Γρηγορίου Κ. Πέρβελη, εις Λαμίαν, Συμβολαιογραφείον μου, ο Γεώργιος Σκουρτιάς, κάτοικος εις το χωρίον Κουκουβίστα της Φωκίδος, γεωργός και ωμολόγησεν ενώπιον εμού του Συμβολαιογράφου Λαμίας και κατοίκου ωσαύτω, Κωνσταντίνου Ι. Οικονομίδου και των μαρτύρων, κυρίων Γρηγορίου Κ. Πέρβελη, Δικηγόρου και Λουκά Ν. Κοντόπουλου, άνευ επιτηδεύματος, κατοίκων Λαμίας, γνωστών μοι και ασχέτων συγγενείας, ότι ευχαρίστως και οικειοθελώς, επώλησεν εις τον Χρήστον Ζυγάνην, Αμπλιανίτην, ποιμένα σκηνίτην, όλα τα ακίνητα κτήματα, τα οποία αυτός ηγόρασεν από τους εξαδέλφους του Γεώργιον και Δημήτριον Κολιτζόπουλον, οίον εν οικόπεδον και μια μπάστινα, με όλα τα ανήκοντα εις αυτήν παραρτήματα, χωράφια και λοιπά, όσα εν γένει ανήκουν, κληρονομικώ δικαίωματι, εις τους ρηθέντας εξαδέλφους του, κείμενα εις το χωρίον Κουκουβίστα, δια δραχμάς διακοσίας (αρ. 200) τας οποίας παρ' αυτού έλαβεν, και αποξενούνται αυτός τε και οι κληρονόμοι του απο παντός, επ αυτών, δικαίωματος, ο δε αγοραστής καθίσταται κύριος και εξουσιαστής αυτών, δυνάμενος να τα διαθέτει ελευθέρως, κατ' ιδίαν του αρέσκειαν.

Ταύτα ωμολογήσαντος, παρόντος του αγοραστή και παραδεχθέντος τους όρους του συμβολαίου, συνετάχθη κατ' αίτησίν των το παρόν πω-

λητήριον έγγραφον, το οποίον αναγνωσθέν, ευκρινώς, ενώπιον όλων των εν αυτώ αναφερομένων, υπεγράφη παρά του αγοραστή, των μαρτύρων και εμού του Συμβολαιογράφου, ωμολογήσαντος άγνοιαν γραμμάτων του πωλητού και σφραγισθέν, παρακατετέθη εις το Συμβολαιογραφείον μου, αντίγραφον δε τούτου εδόθη εις τον αγοραστήν.

Οι Μάρτυρες

Ο Αγοραστής

Ο Συμβολαιογράφος Λαμίας

Ο εκλεκτός μας φίλος Περικλής παραθέτει και τις ακόλουθες πληροφορίες και εξηγήσεις σχετικά με το κείμενο του συμβολαίου.

Μπάστινα = κληρονομική νομή αγροκτήματος. Εις πλείστα τσιφλίκια της Ηπείρου οι κολλίγοι, μπάστινούχοι καλούμενοι, έχουσι δικαιώματα κληρονομικά επί του κλήρου των δυνάμενοι να μεταβιβάζουσι ταύτα και εις τρίτους, χωρίς ο τσιφλικούχος να έχει δικαίωμα να εκδιώχνει τους κολλήγους, ή να κανονίζει κατά βούληση τα της κατανομής των κλήρων.

Φαίνεται πως η Κουκουβίστα προεπαναστατικά άνηκε σε κάποιον Τούρκο τιμαριούχο (τσιφλικά) στην οποία χάρη και στο ζωτικό της χώρο με τα πολλά νερά και την ευφορία τους είχε εγκαταστήσει κολίγους. Μετά την αποχώρηση των Τούρκων, ο τόπος και τα δικαιώματα τους παρέμειναν στην κατοχή των κολίγων, κατοίκων της Κουκουβίστας. Το θέμα παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον και χρειάζεται περαιτέρω έρευνα.

Αμπλιανίτης : σκηνίτες ποιμένες εγκαταστημένοι στο χιλιόμετρο 51 και την περιοχή του.

Περικλή είναι το τρίτο σημαντικό για την ιστορία μας έγγραφο που μας προμηθεύεις και σ'ευχαριστούμε θερμά. Πολύτιμη θα μας είναι να βρεθεί και η απόφαση για το Διάσελο.

ΤΡΑΓΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ**ΠΥΡΠΟΛΗΘΗΚΕ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΟΛΛΙΑ**

Το ξημέρωμα της 30/3/09 πυρπολήθηκε το σπίτι του χωριανού μας **Στέφανου Κόλλια** (γιός του μακαριστού, Ταξιάρχη Π. Κόλλια - Φοίβου). Το σπίτι κάηκε ολοσχερώς, *(από ποιούς; θα μάθουμε ποτέ;)* Η συνδρομή των χωριανών μας για να προλάβουν την καταστροφή καθώς και της πυροσβεστικής υπηρεσίας ήταν χωρίς καθυστέρηση. Όμως παρά τις μεγάλες προσπάθειες δεν μπόρεσαν να διασώσουν το φλεγόμενο σπίτι, διότι η φωτιά πήρε αμέσως διαστάσεις. Ευτυχώς έγινε εγκαίρως αντιληπτή απο τον Κων. Χαμηλό (Μοίρα) που ενήργησε ταχύτατα και με τη συμπαράσταση των Ταξιάρχη και Άρη Κυριαζή και των γυναικών τους Γιούλας και Βιβής δεν μεταδόθηκε στα γειτονικά σπίτια.

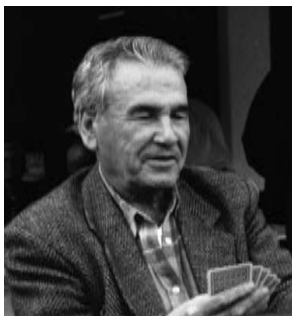
Έτσι ο χωριανός μας Στέφανος, βρέθηκε άστεγος την ώρα που ετοιμαζόταν για μόνιμη και επαγγελματική εγκατάσταση στο χωριό. Στην παράδοση του χωριού μας το συναίσθημα αλληλεγγύης και της αλληλοβοηθείας είχε γίνει βίωμα και το “βοηθάτε αλλήλους” του ευαγγελίου, πίστη. Μεγαλώσαμε με ένα δικό μας κώδικα ζωής και μάλιστα ρυθμισμένο ο ένας για όλους και όλοι για ένα. Μαζί ξεχιονίζαμε τους κλεισμένους απο τη βαρυχειμωνιά δρόμους του χωριού. Βοηθήσαμε τους κτηνοτρόφους να μεταφέρουν ζωο-

οτροφές στο Λιθόπυργο.

Τα αισθήματα της αγάπης και της ανθρωπιάς εκδηλώνονταν πολύ έντονα όταν χτίζονταν ή καίγονταν σπίτι. Τότε γινόμασταν άλλοι άνθρωποι. Βοηθούσαμε ο ένας τον άλλο. Τα σπίτια που μας έκαψαν οι Γερμανοί το 1944 τα χτίσαμε ομαδικά μεταφέροντας άλλος ξύλα απο το δάσος, άλλος άμμο απο το Μέγα Ρέμα, άλλος πέτρες απο τα νταμάρια του Αγιαννάκη και του Αγιάννη. Έτσι ενεργούσαμε παλιότερα. Τώρα είναι ευκαιρία να δείξουμε ότι ακολουθούμε τον ίδιο δρόμο των προγόνων μας και όλοι μαζί να βοηθήσουμε το Στέφανο να στεριώσει το νοικοκυριό του.

Το Δ. Σ. σε συνεδρίασή του, καταδίκασε το τραγικό αυτό γεγονός.

Ο ΔΑΙΜΟΝΑΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

– Ο δαίμονας του τυπογραφείου και η έλλειψη συγκέντρωσης του συντάκτη, έβαλαν την ουρά τους και από το ευχαριστήριο του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου (σελ. 352 τεύχους 150) “αφαίρεσε” το όνομα του

μέλους Γεωργίου Αυγερινού. Ο συνετός χωριανός μας με τη μεγάλη προσφορά στα κοινοτικά μας προσφέρει τώρα ανιδιοτελώς, όπως και τα άλλα

μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, τις υπηρεσίες του στην Εκκλησία μας. Μαζί με την επανόρθωση ζητάμε συγγνώμη τόσο απο το Γιώργο όσο και απο το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο.

– Ο δαίμονας όμως δραστηριοποιήθηκε και παραπέρα. Την Αικατερίνη Μώρη (Μαλαμούλη) που μας έστειλε την ιστορική φωτογραφία του εκτελεσθέντος απο τους Γερμανούς παππού της και προσφέρει τις υπηρεσίες της ως προϊσταμένη του Δασονομείου Γραβιάς, άλλαξε το όνομα της και αντί για το σωστό Αικατερίνη την αναφέρει Γεωργία. Συγγνώμη Κατερίνα.

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Ο **Κώστας** και η **Μαρία Έλεν** παιδιά του Μπάμπη και της Μαρίας Αντωνίου, απέκτησαν το τρίτο τους παιδί (κοριτσάκι).

— Ο **Γιάννης** και η **Κατερίνα Μαλεβίτση** στις 3.4.2009 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί και είναι κοριτσάκι. Να ζήσουν τα νεογέννητα!

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στις 26.4.2009, ο **Γιάννης** και η **Νίκη Δρόλια** βάπτισαν την κόρη τους, δίνοντάς της το όνομα **Ελένη**, στον Ιερό Ναό Παναγίας Γρηγορούσσης στο Μοναστηράκι των Αθηνών.

— Η **Στέλλα Βασ. Τσιρώνη** και ο σύζυγός της **Μπέρχαμ Σρέτλε**, μόνιμοι κάτοικοι Αυστρίας, ήρθαν το Πάσχα στο χωριό μας, στη γενέτειρα γη του πατέρα της Στέλλας, Βασ. Δημ. Τσιρώνη και στις 20.4.2009 βάπτισαν τον γιό τους δίνοντάς του το όνομα **Ιάκωβος-Κωνσταντίνος**. Νονά η Χριστίνα Β. Τσιρώνη. Μετά το μυστήριο ακολούθησε γλέντι.

Ο νεοφώτιστος στην αγκαλιά της γιαγιάς του **Αλέκας Τσιρώνη** στην πλατεία της Καλοσκοπής.

— Στις 10.5.09 στον Ιερό Ναό Μετ/σεως του Σωτήρος στην Αργυρούπολη, ο **Βασίλειος** και η **Ειρήνη Υψηλού** βάπτισαν το κοριτσάκι τους δίνοντάς του το όνομα **Δέσποινα**, τιμώντας την γιαγιά Δέσπ. Δημ. Τσίγα.

— Στις 24.5.2009 στον ιερό ναό Μεταμόρφωσης του Σωτήρος στην Αλσούπολη, ο **Κώστας** και η **Γιάννα Μπακογιάννη** (κόρη της προέδρου μας Βούλας Γρη-

γοροπούλου) βάπτισαν το γιό τους δίνοντάς του το όνομα **Βλάσσης**.

— Στις 24.5.2009 ο **Τάσος** και η **Γωγώ Χασιακού** βάπτισαν στο Βόλο όπου και κατοικούν, το γιό τους, δίνοντάς του το όνομα **Παναγιώτης**, τιμώντας τον αλήστου μνήμης ιερέα του χωριού μας και πατέρα του Τάσου παπαΤάκη Χασιακό.

— Στις 21.6.2009 ο **Κώστας Οριέττας** και η **Έφη Χασιακού** βάπτισαν το γιό τους στον ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Νέου Ηρακλείου, δίνοντάς του το όνομα **Αθανάσιος**.

Μια βάπτισμα με πολύ γλέντι και χορό...

Με μια όμορφη, παραδοσιακή

τελετή στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής, έγινε παρουσία περίπου 150 προσκε-

κλημένων από τη Λαμία και το χωριό η βάπτισμα του γιού του **Γιάννη** και της **Ελένης Χαμηλού**, εγγονού του Δημήτρη και δισέγγονος της ενενηντάχρονης γιαγιάς Παρασκευής και το όνομα του νεοφώτιστου Δημήτρη - Σωτήρη. Η βάπτισμα επιβεβαίωσε το θρίαμβο της ελληνικής οικογένειας. Γιατί οι Χαμηλαίοι έβαλαν πάλι την Κουκουβίστα στη μηχανή του χρόνου. Μετά το βύθισμα από τον ιερέα τρεις φορές στο αγιασμένο νερό του νεοφώτιστου **Δημήτρη - Σωτήρη** και την προσφορά ζαχαρωτών στην πλατεία του χωριού, όλοι οι προσκεκλημένοι συγκεντρώθηκαν στην πλατεία της αγοράς κάτω από τα σκιερὰ πλατάνια και χάρη στη θαυμάσια μουσική του συνθεσάιζερ που επί πέντε ώρες έπαιζε ασταμάτητα. Το γλέντι όπως το αγαπούν οι Ρουμελιώτες φούντωσε και με τις εντυπωσιακές φιγούρες των χορευτών. Σε τούτο βοήθησε και η κατανάλωση των καλοψημένων αρνιών και των άφθονων ποτών,

αναψυκτικών, γλυκών, κλπ αλλά και της καλής συντροφιάς του γελαστού κόσμου στα τραπέζια. Συντονιστής ο παππούς Μήτσος. Μπράβο σου Μήτσο που για μια ακόμη φορά απέδειξες ότι μπορείς όχι μόνο να κρατήσεις στη ζωή ένα παιδί αλλά και να του δείξεις το δρόμο της ζωής.

— Στο γραφικό ξωκκλήσι του Αγ. Παντελεήμονα, στο Άνω Χαλκούτσι Ωρωπού, την Κυριακή 14-6-2009, ο

Νίκος Βογιατζής και η γυναίκα του **Παναγιώτα**, κόρη του συνεργάτη μας **Νίκου Ι. Δανιήλ**, βάπτισαν το κοριτσάκι τους και του έδωσαν το όνομα Νεφέλη-Φωτεινή. *Να τους ζήσουν τα νεοφώτιστα και νάχουν πάντα του Θεού τη χάρη!*

ΠΕΝΘΗ

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (1926 - 2009)

Στις 8 Αυγούστου 2009 απεβίωσε ο Λυκούργος Παπαγεωργίου. Ο αποβιώσας ήταν γαμπρός του χωριού μας, είχε παντρευτεί την Αγγελική Αθαν. Μαλιβίτση (Σουπογιάννη). Η εξόδιος ακολουθία εψάλει στον ιερό ναό Αγ. Γεωργίου Χαλανδρίου και ενταφιάστηκε.

ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΛΛΥΡΗ 1929-2009

Στις 26-4-09 απεβίωσε και ενταφιάστηκε στη γενέτειρά της την Καλοσκοπή η Γεωργία Κολλύρη. Η Γεωργία, κόρη του Γιάννη Χαμηλού (Κρίκα) και σύζυγος του Νικολάου Γ. Κολλύ-

ρη, υπήρξε μία άριστη σύζυγος, μάνα και γιαγιά. Το 40ήμερο μνημόσυνο έγινε στον Άγιο Στυλιανό, χοροστατούντος του ιερέως παπαΓιάννη Λευκαδίτη.

ΚΩΝ/ΝΑ ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ (1930 - 2009)

Στις 18 Φεβρουαρίου απεβίωσε στην Αλεξανδρούπολη η Ντίνα Κωστούρου και κηδεύτηκε στο χωριό της καταγωγής της, στο Αρδάνιο Έβρου. Η εκλιπούσα ήταν χήρα του Ιωάννη Γ. Κωστούρου, ο οποίος ήταν από τα ιδρυτικά μέλη του Συλλόγου Λαμίας και έζησε μαζί του στην Λαμία. Μετά το θάνατο του συζύγου της επέστρεψε στην περιοχή της καταγωγής της. Παρά τη μακρινή απόσταση, ποτέ δεν

ξέχασε τη γενέτειρα του συζύγου της και τακτικά συνέδραμε οικονομικά τους συλλόγους του χωριού μας, μέχρι τέλους. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΔΑΜ (1932-2009)

Γεννήθηκε το 1932 στις Θεσπιές Θηβών. Τελείωσε το Γυμνάσιο στη Θήβα και κατόπιν σπούδασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Λάρισας. Διορίστηκε στη Βοιωτία όπου και δίδαξε για πολλά χρόνια. Παντρεύτηκε με την Ελένη Κεραμίδα, κόρη του Κων/νου Κεραμίδα και απέκτησαν τρία παιδιά και τέσσερα εγγόνια.

ΜΑΡΙΑ ΑΛ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ**1914-2009**

Γεννήθηκε το έτος 1919 και μεγάλωσε στην Καλοσκοπή. Ήταν το τρίτο παιδί από τα πέντε της οικογένειας του Δήμου και της Ζωής Μαλιβίτση. Παντρεύτηκε τον Αλέκο Ματθαίου. Απέκτησαν δύο παιδιά, τον Βαγγέλη και τη Βασιλική καθώς και τέσσερα εγγόνια και πέντε δισέγγονα.

Η Μαρία ήταν άνθρωπος αγαπητός και πονόψυχος καθώς και υπερβολικά εργατική. Ήταν ένα ζωντανό παράδειγμα γυναίκας της κατοχικής και μετακατοχικής Καλοσκοπής. Να αναφερθεί ότι το 1950, μετά τον επαναπατισμό των κατοίκων στο χωριό, εκείνη μόνη, διότι ο σύζυγος εργαζόταν στην Αθήνα, με δυο μικρά παιδιά που πήγαιναν σχολείο, με οικόσιτα ζώα που ήθελαν φροντίδα, έκτισε το σπίτι τους στο χωριό, ενώ παράλληλα καλλιεργούσε και τα χωράφια για να μπορέσει να ζήσει την οικογένεια. Και όταν αργότερα τα παιδιά έπρεπε να πάνε στο γυμνάσιο, κατέβηκε όλη η οικογένεια στην Αθήνα, κι άρχιζε να κτίζει καινούργιο σπίτι στους Αγ. Αναργύρους.

Η Μαρία δούλεψε πάλι στο εργοστάσιο μέχρι που συνταξιοδοτήθηκε με πολλά και σοβαρά προβλήματα υγείας. Σ' αυτό

το σπίτι άφησε την τελευταία της πνοή, πλήρης ημερών και ενταφιάστηκε στην Καλοσκοπή, κοντά στον αξέχαστο σύζυγό της Αλέκο.

Το μνημόσυνο έγινε στις 10.5.09, στον Άγιο Ελευθέριο Αχαρνών για την ανάπαυση της ψυχής της.

Ας είναι ελαφρύ το Κουκουβιστιανό χώμα που τη σκεπάζει.

Λ.Α

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΜΩΡΗΣ**1926-2009**

Ένας ακόμη χαρακτηριστικός κάτοικος της Κουκουβίστας έφυγε στις 19 Ιουνίου 2009. Μας αιφνιδίασε ο θάνατος του αγαπητού Νίκου (Ξεστρούπα).

Είχε γεννηθεί στο χωριό το 1926. Σε ναρκοπέδιο το 1949 στην περιοχή της Κόνιτσας έχασε το δεξί του πόδι. Αμοιβή για την προσφορά του αυτή του δόθηκε ένα περίπτερο στην πλατεία του χωριού για αρκετά χρόνια.

Παντρεύτηκε την Αφροδίτη Γ. Κουφού (Πηνιώ) με την οποία απέκτησε δύο παιδιά. Υπηρέτησε ως φύλακας στο Υπουργείο Γεωργίας και με τη σύνταξή του επέστρεψε στο χωριό όπου ως μέλος του εκκλησιαστικού συμβουλίου προσέφερε τις υπηρεσίες του.

ΕΥΘΥΜΙΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ**1942-2009**

Το στερνό "αντίο" είπαν στις 8.5.2009 στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής, συγγενείς και φίλοι στην Ευθυμία Ηλία Τριανταφύλλου που την πρόδωσε η καρδιά

της στα 67 της χρόνια. Η Ευθυμία είχε γεννηθεί στον Αλιάρτο Βοιωτίας και με μας είχε συνδεθεί με το χωριανό μας Ηλία Ανδρέα Τριανταφύλλου (Πράντζα) με τον οποίο απέκτησαν δύο παιδιά. Τα τελευταία χρόνια σύχναζε πολύ στο χωριό και έτσι μας δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσουμε τον εξαιρετικό χαρακτήρα της και την ποιότητα του ήθους της. Μνημόσυνο 40 ημερών για την ανάπαυση της ψυχής της έγινε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής στις 14/6/2009.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Αρκετά ήταν τα μνημόσυνα το τρίμηνο που μας πέρασε.

– **Γεώργιος Νικ. Κολλύρης**, επί πολλά χρόνια Γεν. Γραμματέας του Συνδέσμου μας. Ετήσιο μνημόσυνο στις 7/6/2009 στον Αγ. Κων/νο Κολωνού.

– **Ευθύμιος Ι. Λαΐος**, ετήσιο μνημόσυνο στις 7/6/2009 στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής

– **Σαββούλα Ευθ. Τούμπα**, ετήσιο μνημόσυνο στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής στις 7/6/2009.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

256	Ραπτοπούλου Θανάσης & Κατίνα στη μνήμη Νικ. Γεωργίου, Παναγιώτη Βλάχου & Γεωργίου Ζαχ. Ραπτόπουλου	100
338	Δανιήλ Νικόλαος στη μνήμη Ηρ. Ραπτόπουλου	50
398	Ραπτόπουλος Γιώργος Θεμ.	20
399	Ραπτόπουλος Δήμος Θεμ.	20
400	Κυριαζή Πηνελόπη	20
401	Τσουνάκα – Ραπτοπούλου Κατίνα	20
402	Δανιήλ – Ηλία Βούλα	20
403	Οικ. Κωστούρου Ευαγγ. στη μνήμη Ντίνας Κωστούρου (σύζ. Ιωάν. Γ. Κωστούρου)	50
404	Οικ. Μουστάκα παρασκευής στη μνήμη Ντίνας Κωστούρου σύζ. Ιωάν. Γ. Κωστούρου.	

Στη μνήμη Μαρίας Αλεξ. Ματθαίου προσέφεραν:

406	Ματθαίου Αλέξανδρος του Ευαγ.	50
407	Ματθαίου Ευάγγελος του Γεωργ.	30
408	Φίκα Ελένη	40
409	Παύλου Θεμιστοκλής & Βασιλική	50
410	Λεβέντη – Μπουκουβάλα Αικατερίνη (Θεσ/νίκη)	30
411	Χαμηλός Κωνσταντίνος του Ιωάν.	20
412	Χαμηλός Παναγιώτης του Ιωάνν.	20
413	Καλούπη Βασιλική	10
414	Μάρρας Χαράλαμπος	10
415	Αχλαδάς Λάμπρος του Ζήση	20
416	Ματθαίου Ευάγγελος του Αλεξ.	300
417	Βασιλοπούλου – Μαλεβίτση Σούλα στη μνήμη των γονέων και των αδελφών της	30
418	Κυριάκης Αθανάσιος στη μνήμη Παπαγεωργίου Λυκούργου	20
419	Αχλαδάς Νικόλαος (Λαμία)	20
420	Παπά – Αχλαδά Μαρία (Αυστραλία) στη μνήμη γονέων, αδελφών, συζύγου & γαμπρού της	30
421	Μπάρλα Πάτρα (ΗΠΑ) στη μνήμων των γονέων και του συζύγου της	50
423	Τσόχλα Τασία στη μνήμη Παναγιώτη & Παρασκευής Δανιήλ και τέκνων τους (Νταΐρη)	20
424	Κόλλια Μιχαλοπούλου Βούλα στη μνήμη αγαπημένων τους προσώπων	50
425	Καλόγηρου Αργύρης και Νότα στη μνήμη Νικολάου Μώρη	50
426	Βασίλης & Βούλα Γρηγοροπούλου στη μνήμη Νικολάου Μώρη	20
429	Τασία Λαΐου στη μνήμη του συζ. της Ευθυμίου	100
430	Μαρία Χριστοδούλου του Παν. στη μνήμη Νίκου Μώρη	30
431	Δανιήλ Ελευθερία και τα παιδιά της Γιούλη και Γιάννης στη μνήμη του αγαπημένου της συζύγου και πατέρα Βασίλη Δανιήλ	1.000

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΗΣ ΠΛΑ-
ΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ;

Πληροφορηθήκαμε από το Δήμαρχο ότι η δημοπρασία για την ανάπλαση της πλατείας του κοινοτικού καταστήματος θα γίνει εντός των ημερών. Έτσι φέτος το καλοκαίρι το μαγαζί θα μείνει με την πλατεία στην κατάσταση που υπάρχει σήμερα. Ευελπιστούμε ότι σύντομα θα έχουμε μια ωραία και καλαίσθητη πλατεία κάτω από τα αιωνόβια πλατάνια που πρέπει να διαφυλάξουμε ως κόρη οφθαλμού.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

Το καλοκαίρι έφτασε και φυσικά το χωριό θα γεμίσει κόσμο. Όλοι πρέπει να συμβάλουμε ώστε οι συνθήκες να είναι καλύτερες από κάθε άλλη φορά. Το βάρος της καθαριότητας πρώτα και πάνω απ όλα πρέπει να αναλαμβάνουν οι υπηρεσίες του Δήμου. Πρέπει δηλαδή να γίνει με ορθά κριτήρια η χωροθέτηση των κάδων των απορριμάτων ώστε να μην υπάρχουν κάδοι που μένουν μισογεμάτοι και άλλοι που τα σκουπίδια χύνονται απ έξω γιατί δεν τα χωράνε οι κάδοι. Με άλλα λόγια θα πρέπει να εξετασθεί αν επιβάλλεται να αυξηθούν οι κάδοι απορριμάτων ή να αυξηθεί ο αριθμός των δρομολογίων των απορριματοφόρων.

Το θέμα όμως της καθαριότητας δεν εξαρτάται μόνο από τη δημοτική αρχή. Πρέπει όλοι εμείς να συμβάλλουμε με τη σωστή συμπεριφορά μας ώστε να κρατούμε το χωριό μας καθαρό. Δεν πρέπει να αφήνουμε τις σακκούλες των σκουπιδιών στους κάδους αν δεν τις έχουμε δέσει καλά. Δεν πετάμε σακκούλες με σκουπίδια σε θέσεις που δεν υπάρχουν κάδοι.

Το βασικότερο που μας ταλαιπωρεί χειμώνα - καλοκαίρι είναι το παρκάρισμα των αυτοκινήτων σε χώρους που εμποδίζουν την κυκλοφορία των φορτηγών και κυρίως των απορριματοφόρων που επιστρέφουν χωρίς να αδειάσουν τους κάδους γιατί δεν μπορούν να τους πλησιάσουν. Σας υπενθυμίζουμε ότι τα απορριμματοφόρα έρχονται κάθε Τρίτη και Παρασκευή. Τα μεγάλα αντικείμενα συλλέγονται κάθε τελευταία Παρασκευή του μήνα. Κάδοι ανακύκλωσης υπάρχουν στην Παναγία, την Πλατεία και στην Κακοτράχη.

ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΟΣ ΚΡΟΥΝΟΣ: *Με αφορμή την πυρκαγιά του σπιτιού του Στ. Κόλλια και την άφιξη της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας διαπιστώθηκε ότι δεν λειτουργούσε η κρουνός της Κακοτράχης. Τούτο ανάγκασε το Δ.Δ. να στείλει το ακόλουθο έγγραφο:*

Προς τον κ. Προϊστάμενο,
Πυροσβεστικού Κλιμακίου
Πολύδροσου Φωκίδος
Τ.Τ 330 51 Αθήνα 29^η Απριλίου 2009
Κύριοι,

Πρόσφατα κληθήκατε να κατασβήσετε την πυρκαγιά που εκδηλώθηκε στο σπίτι του συγχωριανού μας Στέφανου Κόλλια και προ διετίας την πυρκαγιά που είχε εκδηλωθεί σε θαμνώδη περιοχή στην κορυφή του χωριού.

Όπως πληροφορηθήκαμε ο πυροσβεστικός κρουνός που βρίσκεται κοντά στο σπίτι του κ. Κόλλια δε λειτούργησε με αποτέλεσμα τα οχήματα της υπηρεσίας σας μετέβαιναν στον άλλο κρουνό που βρίσκεται στην πλατεία του χωριού προκειμένου να εφοδιαστούν με νερό.

Σας είναι γνωστό ότι τα σπίτια του χωριού μας έχουν μεγάλη διασπορά και οι εσωτερικοί δρόμοι είναι στενοί. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η μετακίνηση των μεγάλων οχημάτων της υπηρεσίας σας να μην είναι εύκολη και σε περίπτωση πυρκαγιάς πιθανότατα θα αντιμετωπίσουν πρόβλημα στον ανεφοδιασμό.

Κατόπιν τούτου παρακαλούμε η υπηρεσία σας να επισκεφθεί το χωριό μας για να εξετάσει εάν οι υφιστάμενοι δυο (2) πυροσβεστικοί κρουνοί καλύπτουν τις ανάγκες της υπηρεσίας σας για την τροφοδοσία των οχημάτων σας σε περίπτωση πυρκαγιάς στο εσωτερικό του οικισμού όπως επίσης και στη δασική έκταση που περιβάλλει τον οικισμό μας. Σε περίπτωση που έχετε κάποιες προτάσεις παρακαλούμε να μας τις κοινοποιήσετε γραπτώς προκειμένου να προβούμε στις δέουσες ενέργειες ώστε να υπάρχουν οι αναγκαίες υποδομές για τη διευκόλυνση του έργου σας σε περίπτωση πυρκαγιάς.

Για το ΔΣ

Η Πρόεδρος Βούλα Γρηγοροπούλου

Και η απάντηση της πυροσβεστικής με το αρ. 1192 / Φ.7028 / 21.5.04

ΘΕΜΑ: Παροχή στοιχείων

ΣΧΕΤ.: Η από 29-4-2009 επιστολή θα θέλαμε να σας γνωρίσουμε τα παρακάτω:

Η Πυροσβεστική Υπηρεσία Άμφισσας από 1-4-2009 μέχρι 30-11-09 προσλαμβάνει εποχικό προσωπικό και εκπέμπει περιπολικό όχημα στο 51 χλμ. Λαμία - Άμφισσας το οποίο απέχει από την Καλοσκοπή 15 χλμ. Το περιπολικό αυτό επενέβη και στην πυρκαγιά η οποία εκδηλώθηκε στην κορυφή του χωριού σας με αποτέλεσμα αυτή να περιορισθεί σε ελάχιστα τετραγωνικά μέτρα.

Όσο αφορά στην πυρκαγιά στη οικία του κυρίου Κόλλια σας γνωρίζουμε ότι η υπηρεσία μας επενέβη με τέσσερα (4) υδροφόρα πυροσβεστικά οχήματα χωρητικότητας 13 M3 νερού.

Επίσης σας γνωρίζουμε ότι το υδροστόμιο πλησίον της οικίας Κόλλια (στην θέση Κακοτράχη) η Υπηρεσία μας έχει πραγματοποιήσει αλληλογραφία με το Δήμο Γραβιάς και ζητάει την επισκευή του.

4. Τέλος είμαστε στην διάθεσή σας για οποιαδήποτε επιπρόσθετη πληροφορία μας ζητήσετε.

Ο Διοικητής

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ ΣΤΙΣ 5/1/1944

του Νίκου Μώκου, εκδότη της εφημερίδας «ΡΙΖΑ»

Σκοπός αυτού του σημειώματος είναι να ειπωθούν πραγματικά γεγονότα που συνέβησαν στο πολύνεκρο συμβάν σε μάχιμο τμήμα του ΕΛΑΣ στις 5/1/1944 στην Αγία Τριάδα Καλοσκοπής.

Τις απογευματινές ώρες προς το βράδυ οι μικρές αντάρτικες ομάδες αναπτύχθηκαν και αποχώρησαν προς την Στρώμη. Έμειναν πίσω δύο μικρές να παρακολουθούν τις κινήσεις των Γερμανών. Τις ίδες περίπου ώρες έφτασε και το ανεξάρτητο τάγμα της Παρνασσίδας από το Λιδωρίκι, με επικεφαλής τον Νικηφόρο και Δ/τας των λόχων αξιωματικούς του Ε.Σ. Έξω από την Στρώμη, στο χάνι του Ζήση, έγινε μια πρόχειρη σύσκεψη των Δ/τών υπό τόν Ζούλα, που παραχώρησε τις πρωτοβουλίες στους κατώτερους.

Έτσι εξετάστηκε η κατάσταση και πάρθηκαν αποφάσεις:

Α) Ο Νικηφόρος με ένα τμήμα θα προχωρήσει και δυτικά της Κουκουβίστας έτσι ώστε αν οι Γερμανοί προχωρούσαν προς τα άλλα χωριά να τους χτυπήσουν από τα πλάγια. Αν δε οι Γερμανοί δεν προχωρούσαν τότε η ομάδα θα κατευθυνόταν προς το Δαδί και θα επιχειρούσε προς την Σιδηροδρομική Γραμμή για αντιπερισπασμό.

Β) Εάν οι Γερμανοί προχωρούσαν, τότε οι αντάρτικες δυνάμεις που είχαν ενισχυθεί μερικώς, θα τους άφηναν να προχωρήσουν και θα τους χτύπαγαν μόλις θα έφταναν στον παραπόταμο του Μόρνου. (Η μορφολογία της περιοχής προσφέρεται για άμυνα με μικρότερες δυνάμεις, διότι αποτελείται από λόφους και αντερείσματα).

Γ) Σε περίπτωση που οι Γερμανοί θα υποχωρούσαν θα τους χτύπαγαν ανατολικά από υψώματα που υπάρχουν από την «Βίγλα» μέχρι πάνω από το Σκλήθρο και την Κάνιανη, όπως και δυτικά, εάν υποχωρούσαν προς τα Καστέλλια. Στην τρίτη περίπτωση ο 1ος λόχος με Δ/ντή τον Καλλία θα προχωρούσε να καταλάβει το ύψωμα μετά την Αγία Τριάδα, ο 2ος λόχος με Δ/ντή τον **Χουαρέζ Παπαθανασίου** θα προχωρούσε ανατολικά να

καταλάβει το ύψωμα Κορομηλιές αετός. Ένας λόχος του 2ου τάγματος θα κινείτο δυτικά προς το χάνι Ζαγγανά και 3ος που διέθετε και όλμους θα κινείτο προς το κέντρο για να κτυπήσει στο ξέφωτο της Κάνιανης και ο λόχος με το Λοκρό θα παρέμενε εφεδρεία στήριξης. Την επομένη 04/01/1944 οι Γερμανοί είχαν στρατοπεδεύσει στην Κουκουβίστα και προς το μεσημέρι ένα μικρό τμήμα Γερμανών εμφανίστηκε στον αυχένα προς τις Βρύζες πολύ κοντά στο φυλάκιο των ανταρτών που παρακολουθούσε τις κινήσεις τους και γύρισε πίσω. Το βράδυ 04/01/1944 τα τμήματα του ΕΛΑΣ κινήθηκαν για να διανυχτερεύσουν. Το 2ο τμήμα στην Στρώμη, ο 2ος λόχος του ταγ. Παρνασσίδας στην Ντρέμισσα (Πανουργιά) και ο 1ος λόχος με τον Καλλία στην Γκούρα (Πυρά). Ο Καλλίας κοιμήθηκε στο σπίτι του Κυρ. Σκούρα και είπε στις 4 το πρωί να τον ξυπνήσουν, όπως και έγινε. Στις 5 ο λόχος συντεταγμένος ξεκίνησε προς τις Βρύζες όπως είχε κανονιστεί για να συναντηθεί με τον Λόχο του Λοκρού. Όταν έφτασε εκεί ο Καλλίας δεν βρήκε κανένα και επειδή η απόσταση Ντρέμισσας –Καναλάκι είναι μικρότερη από αυτή της Γκούρας υπέθεσε ότι ο 2ος λόχος είχε προχωρήσει. Σε αυτή την εικασία τον οδήγησαν και τα φρέσκα βήματα που βρήκε, αυτά όμως ανήκαν σε μια μικρή ομάδα φρουράς του Ζούλα, χωρίς τον ίδιο, ο οποίος έφτασε αργότερα.

Από το σημείο αυτό με την βοήθεια παραλείψεων, συμπτώσεων και κακών πληροφοριών ΑΡΧΙΖΕΙ ΠΟΡΕΙΑ προς τον ΘΑΝΑΤΟ.

Ο Καλλίας αφού δεν συναντήθηκε με τον 2ο λόχο αποφάσισε να προχωρήσει. Κανένας δεν έλαβε υπόψη ότι ο καιρός ήταν ανατολικός και στην περιοχή έριξε την νύχτα 30-40 πόντους χιόνι, το οποίο δυσκόλεψε τον 2ο λόχο να διασχίσει την ανηφόρα από την Ντρέμισσα. (συνεχίζεται)

Το Χρονικό των μαχών στη Ρούμελη

Ο βίαιος θάνατος του Αθανάσιου Διάκου και η εκδίκηση του Οδυσσέα Ανδρούτσου

Από την Εφημερίδα Ελεύθερος Τύπος - 23/3/09

Στην Αλαμάνα, ο Αθανάσιος Διάκος κατέλαβε τη γέφυρα, στο Σπερχείο ποταμό, μαζί με 500 παλικάρια του, για να εμποδίσουν τους πασάδες Ομέρ Βρυώνη και Κιοσέ Μεχμέτ να περάσουν από την περιοχή των Θερμοπυλών, προς τη νότια Ελλάδα.

Το τελευταίο χτύπημα
στον τουρκικό ζυγό δόθηκε
από τον Δ. Υψηλάντη
στην Πέτρα.

Γραβιάς στοίχισε 300 νεκρούς και 200 τραυματίες στο Ομέρ Βρυώνη, ενώ σκοτώθηκαν μόλις 7 από τους 117 πατριώτες.

Στη Ρούμελη δόθηκε και το τελευταίο χτύπημα των αγωνιστών προς τους Οθωμανούς.

Η μάχη της Πέτρας (μεταξύ

Θήβας και Λιβαδειάς) έγινε στις 12 Σεπτεμβρίου του 1829. Ήδη από το καλοκαίρι του ίδιου χρόνου, η Πελοπόννησος με τα νησιά και μεγάλο μέρος της Στερεάς είχαν απελευθερωθεί. Τη διαυβέρνηση είχε ο Ιωάννης Καποδίστριας, που προσπαθούσε να δημιουργήσει τακτικό στρατό για να εκκαθαρίσει τη Στερεά από τα οθωμανικά υπολείμματα.

Την εποχή εκείνη η Πέτρα ήταν μια στενή δίοδος, που σχημάτιζαν οι όχθες της Λίμνης Κωπαΐδας και το βουνό Ζαγαρά. Επικεφαλής των ελληνικών δυνάμεων ήταν ο Δημήτριος Υψηλάντης, που ανάγκασε μια επίλεκτη τουρκική στρατιά (υπό τη διοίκηση του Οσμάναγα Ουτσιάκαγα), σε συνθηκολόγηση επί του πεδίου της μάχης, προκειμένου να εκτελέσει τις διαταγές της Πύλης και να βρεθεί στη Θράκη.

Ήταν 23 Απριλίου του 1821. Την ίδια ώρα, ο Δυοβουνιώτης πήγε στο Γοργοπόταμο με 400 άνδρες και στην Ηρακλειά ο Πανουργιάς με άλλους 400. Οι Τούρκοι όμως ήταν πανίσχυροι. Είχαν συνολική δύναμη 8.000 ανδρών, με αποτέλεσμα να σκοτωθούν οι περισσότεροι Έλληνες. Ο Δυοβουνιώτης εγκατέλειψε, ο Πανουργιάς έμεινε ακάλυπτος και τραυματίστηκε. Ο Διάκος έμεινε μόνος του και συνελήφθη. Οδηγήθηκε στη Ζητούνα (Λαμία) όπου θανατώθηκε με τον πλέον βίαιο τρόπο.

Παραμονή της 9ης Μαΐου του ίδιου χρόνου (μάχη της Γραβιάς) στη Βάργιανη, ο Οδυσσέας Ανδρούτσος μαζί με τα παλικάρια του ορκίζονται εκδίκηση, σηκώνοντας χιαστί τα γιαταγάνια τους, για το μαρτύριο του Διάκου. Η μάχη στο Χάνι της

ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Μέσα σε εορταστική ατμόσφαιρα έγιναν ωραίες πανηγυρικές εκδηλώσεις με επιμνημόσυνες δεήσεις, κατάθεση στεφάνων και ελληνικούς χορούς. Γιόρτασαν στη Γραβιά γι' ανα τιμήσουν τον Οδυσσέα Ανδρούτσο (8 Μαΐου 1821) και στην Αρβανιτόραχη για την ιστορική επέτειο της μάχης της Ντρέμισσας (17 Μαΐου 1821).

Οι εκδηλώσεις έγιναν από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Φωκίδας και τους δήμους Γραβιάς και Καλλιέων με συμμετοχή της αδελφότητας Πανουργιών. Θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους διοργανωτές.

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗ ΣΤΡΩΜΗ

Εκδήλωση του Πολιτιστικού Κέντρου Στρώμης, στο παλιό Δημοτικό Σχολείο της Στρώμης, στις 14 Αυγούστου 2009 και ώρα 7:00 μ.μ., με θέμα : «ΝΕΡΟ ΠΗΓΗ ΖΩΗΣ».

Στην εκδήλωση προσκεκλημένος ομιλητής είναι και ο συγχωριανός μας Τάσος Αφέντης, Μεταλλειολόγος Ε.Μ.Π. και θα μιλήσει για το θέμα των εξορύξεων του βωξίτη στην Γκίωνα και τις επιπτώσεις τους στο περιβάλλον καθώς και στα επιφανειακά και υπόγεια ύδατα.

Τσιγάρα & Καφέδες

του ΝΙΚΟΥ Ι. ΔΑΝΙΗΛ

Όλοι μας έχουμε αδυναμίες και πάθη. Είναι ισχυρές επιθυμίες, στις οποίες πέφτουμε θύματα και άμα τις αφήσουμε να κυριέψουν το νου μας, χωρίς εναντίωση της βούλησής μας, μπορεί να μας οδηγήσουν ακόμα και σε ακραίες καταστάσεις...

Τον πατέρα μου το μέγιστο πάθος τον καιρό εκείνο - δεκαετία του 1940 - ήταν το φουμάρισμα. Χωρίς φαΐ, ας πούμε, μπορούσε να κάνει (και πού να τόβρει, βέβαια!), όχι όμως και δίχως τσιγάρο. Ήταν θεριακλής! Είχε μια καπνοσακούλα κι όλο έχωνε σ' αυτή τα κιτρινωμένα του δάχτυλα να πάρει καπνό, για να φκιάσει ένα στριφτό τσιγάρο... Αφού το περιποιόταν με ιεροτελεστία, μοιράζοντας την ποσότητα του καπνού στο τσιγαρόχαρτο, τό'στριβε καλά-καλά, το στούμπωνε στις άκρες -βαρώντας το σε σκληρή επιφάνεια-, τό'γλυφε από 'δώ κι από 'κει, προφανώς για να κολλήσει το χαρτί και να μην του χυθεί το πολύτιμο περιεχόμενο κι ύστερα έβγαζε απ' την τσέπη του εκείνο το παρόξενο τσακμάκι του με την ίσκα και τη μακρουλή σχοινένια νουρά, που σερόνταν ως κάτω, σαν άντερο... Με δυο-τρεις προσπάθειες, η ίσκα έπαιρνε φωτιά και τότε ο μπάρμπα Γιάννης άναβε το τσιγάρο του και το ρουφούσε με περισσή απόλαση, σκορπώντας πέρα, σε δυο στήλες, το ντουμάνι που ξέρναγε η μύτη του.

Άμα του χάλαγε το τσακμάκι..., άμα του σωνόταν η ίσκα, η πέτρα, ή το φυτίλι κι άμα λάχαινε νάναι μέρα με ήλιο, είχε άλλο κόλπο ν' ανάβει το τσιγάρο του. Ήταν πολύ απλό και πρακτικό. Έπαιρνε ένα κομμάτι γυαλί που νάχει και μια μικρή καμπίλη -το σπασμένο λαμπρόγυαλο ήταν ό,τι έπρεπε-, το στέργιωνε κάπου, ή το βαστούσε, έβαζε κοντά του και το τσιγάρο, σε τρόπο που οι συ-

γκεντρωμένες ηλιαχτίνες να πέφτουν στη μύτη του και περιμένε. Σε λίγο, αναπηδούσε ο καπνός και το τσιγάρο άναβε. Το ίδιο κόλπο έκανε κι άμα ήθελε ν' ανάψει φωτιά. Τότε, μάζεβε ξερά φυλλαράκια, τσάκνα, φλέσουρα...

Θυμάμαι πως, παρέα με τον αδερφό μου το Βασίλη, μικρά παιδιά εμείς, προσπαθούσαμε τ' ανόητα να μιμηθούμε τον πατέρα μας, κάνοντας δοκιμές στα χέρια μας μ' ένα τέτοιο γυαλί (κοίλο κάτοπτρο). Στην αρχή, δεν έτρεχε τίποτα. Πολύ σύντομα όμως κι εντελώς απότομα, ουρλιάσαμε απ' το κάπνισμα!

Αλλά, παρ' όλ' αυτά, μυαλό δε βάζαμε...

Αναρωτιόμασταν συχνά, ποια ήταν τέλος πάντων εκείνη η ικανοποίηση που ένοιωθε ο πατέρας μας -και οι άλλοι- φουμέρονοντας... Θέλαμε να ξέρουμε.

Γι' αυτό, άπειρες φορές, όταν ήμασταν μόνοι μας στο Μύλο, που ήταν και κονάκι μας, ή και παρέα με φίλους κάτω εκεί στα «Κούτσουρα» και τις «Τραμπάλες», όπου βόσκαμε τα γίδια, φκιάναμε αυτοσχέδια τσιγάρα, με σκέτο χαρτί από φημερίδα, ή με τριμμένα ξερά αμπελόφυλλα και πλατανόφυλλα. Τι φαράκι σέ-το ήταν εκείνο! Έτσι μάθαμε γι' αυτή την απόλαση των μεγάλων και μας έφυγε η απορία. Αν το ήξερε ο μπάρμπα Γιάννης, σίγουρα δε θα έδειχνε κανένα έλεος για τη δική μας παιδική περιέργεια. Επιεικής θα ήταν μόνο για το δικό του πάθος...

Στο χωριό μας την Κουκουβίστα, υπήρχε τότε, όπως ψιθυριζόταν, κι ένας πολύ... προοδευτικός πατέρας, που'παιρνε τον δωδεκάχρονο κανακάρη του στο καφενείο κι εκεί, παρουσία όλων, τον κέρναγε τσιγάρο! Ίσως νάχε την άποψη, πως έτσι τον έκανε αμέσως άντρα..., δεν ξέρω...

Το μεγαλύτερο πρόβλημα για τον πατέρα μας ήταν η έλλειψη χαρτιού. Πώς να στρίψει ένα τσιγάρο; Τα τσιγαρόχαρτα σώνονταν, φημερίδες δεν υπήρχαν..., πού και πού κάνα κομμάτι από περιτύλιγμα του μπακάλη. Απόμεναν τα μαθητικά μας τετράδια... Σ' αυτά κατάφευγε και μας τα ρήμαζε! Δεν τον πείραζε αν τα φύλλα τους ήταν γραμμένα. Άλλωστε, σάματι τα γράμματα ήτανε φκιαγμένα με σινική μελάνη; Πάμφτωχοι ήμασταν, οι μελάνες μας μαράνανε.... Στύβαμε τα βατόμουρα και μαζεύαμε το ζουμί τους για μελάνη... Βρωμούσε κιόλας. Τι να κάνουμε; Η δουλειά μας γινόταν κι έτσι.

Κι άμα θέλαμε και πράσινη μελάνη, υπήρχαν και τα φρέσκα φυλλαράκια των δέντρων, επεξεργασμένα από μας κατάλληλα, με βρώσιμο. Όσο για πέννες, δεν κάναμε καθόλου όρεξη..., καλά ήταν και τα τσάκνα, ή το κοκαλάκι κάποιου φτερού της κότας ή της καρακάτσας... Με κάτι τέτοια, θυμάμαι, πως γράφαμε και τις εκθέσεις του σχολείου, σαν ερχόταν στο Μύλο για να διαβάσουμε παρέα, κι ο φίλος μου και συμμαθητής, ο Κώστας ο Τούμπας...

Θυμάμαι ακόμα τον πατέρα που'βαζε στα ρουθούνια του ταμπάκο...

Έπαιρνε βαθειά ανάσα κι αρχινούσε ένα ατελείωτο φτέρνισμα! Έτσι, υποθέτω, καθάριζε το λαιμό του και λευτέρωνε την αναπνοή του. Άμα του σωνότανε ο ταμπάκος, έπρεπε να πεταχτεί ίσαμε το χωριό..., μισή ώρα ανηφοριά απ' το Μύλο. Ή, στη χειρότερη περίπτωση, κι ως

τα Σάλωνα ή το Δαδί, δυο-τρεις μέρες πεζοπορία. Βέβαια, ψώνιζε με την ευκαιρία κι άλλα πράματα απ' το παζάρι, ή πούλαγε και τ' αλεπουδοτόμαρα, πού'χε συνάξει όλο το χειμώνα, με τις παγανιές που έστηνε στις αλεπούδες, στου Κρίκα το χωράφι., απέναντι απ' το ποτάμι και φάτσα στο Μύλο μας.

Άμα λάχαινε να του τελειώσει ο καπνός και δε μπορούσε με κανέναν άλλο τρόπο να βολέψει την κατάσταση, τον έπιανε μαύρη απελπισιά. Τότε άρχιζε και το δικό μας σοβαρό πρόβλημα. Εμού και του Βασιλάκη. Όπως ακριβώς έγινε πάλι και 'κείνη τη μέρα...

- 'Λάτε 'δώ, καμάρια μου ! μας έκανε νόημα με το χέρι ο παθιασμένος χαρμάνης.

Τρέξαμε κοντά του με προθυμία, αν και τις πλειότερες φορές, το ξέραμε, μας έβγαине σε κακό αυτή μας η προθυμία.

- Ορίστε, πατέρα..., τι μας θέλεις; τον ρωτήσαμε με σεβασμό.

- Χμ ! Θέλω να ματακάμετε τον κόπο και να περπατήσετε στη στράτα... Και 'σιαπάνω και 'σιακάτω... Αλλά να τηράτε χαμηλά, τα ποδάκια σας...

- Για να μην πεδικλωθούμε...; αποτόλμησα την ερώτηση.

- Για να μου μαζέψετε κανιά γόπα..., κάνα αποτσίγαρο... Γι' αυτό, πρέπει νάχετε τα μάτια σας δεκατέσσερα, μη σας διαφύγει κάποιο..., κι ύστερα..., άντε να βρείτε άλλο... Οι διαβάτες είναι λιγοστοί..., σάματι καπνίζουν κι όλοι...; μπάαα...! Άσε που δεν ξέρετε πότε τους έκαψε τα δάχτυλα το αναμμένο τσιγάρο και σε ποιο μέρος φρουτζούληξαν τ' απολειφάδι της γόπας... Χρειάζεται, το λοιπόν, πολλή προσοχή. Αιντε, λεβέντες μου, να'χετε την ευχή μου ! Ξέρετε εσείς, μιας και τόχετε ματακάμει.

Κινήσαμε κι αυτή τη φορά με το Βασίλη, με κρύα καρδιά εννοείται κι ήμασταν απ' την αρχή βέβαιοι πως τζάμπα θα παιδευόμασταν.

Εκεί στην κορφή, στα βαένια του νερόμυλου, αποφασίσαμε κατά πού θα ψάξουμε πρώτα-πρώτα.

- Κατά το χωριό μεριά..., είπ' ο Βασίλης, σαν τρανύτερος και αρχηγός της αποστολής.

Περάσαμε το πέτρινο γιοφύρι, στου Καραγιώργου κι αγάλι-αγάλια, πολύ προσεχτικά, ερευνήσαμε όλο το κακοτράχαλο στρατί, μέχρι τα Καλοθανασείκα, στα πρώτα, απ' την πλευρά μας, σπίτια του χωριού μας.

Δε βρήκαμε ούτε ίχνος αποτσίγαρου πουθενά, παρ' όλο που είχαμε στραβωθεί να κοιτάμε πέρα-δώθε, μέσα στις κοτρόνες, τα χαλίκια και τις σκόνες. Δεν προχωρήσαμε στου «Τσαγκάρη». Εκεί στο καλντερίμι τ' απότομο τρέχανε πολλά νερά..., γλίστραγε κιόλας..., πού να βρεθεί γόπα !

- Πάμε στα γλήγορα πίσω, χωρίς να κοιτάμε χάμω τώρα..., είπ' ο Βασίλης.

Έχουμε, δυστυχώς, πολύ δρόμο να ψάξουμε, απ' το Μύλο και παρακάτω...

Δεν έφερα αντίρρηση.

Εκείνι στο εικονοστάσι τ' Αη Γιώργη, κάτω απ' τον μπάραμπ' Αγγελή το χωράφι με τις ωραίες του μηλιές και κερασιές, πήραμε το δρομύ-δρομάκι, όλο γούρνες με λασπόνερα απ' τα στραγγίδια των ποτιστικών χωραφιών της «Κώστης» κι αφού περάσαμε το «Απάνω Βουρλάμι», ένα ρεματάκι με λιγοστό νερό, φτάσαμε κι ως τον Αη Νικόλα της Ψηλής Ράχης. Αλλά κι εκεί... τζίφος! Μάταιος ο κόπος μας. Μονάχα άκαπνοι περάσαν...

- Εμπρός, αδερφέ ! είπε πάλι ο Βασίλης. Γυρνάμε...

Άμα βρεθήκαμε ξανά στο μικρό εικονοστάσι, εκεί που διχαλιάζει η στράτα, το σκεφτήκαμε για λίγο... Τι έπρεπε να κάνουμε; Να γυρίσουμε άπρακτοι στο Μύλο; Ο καημένος ο πατέρας, έλπιζε σε μας... Να τον αφήνουμε κι αυτόν άκαπνο...;

- Πάμε, μωρέ Νίκο και λίγο πιο κάτω ως το «Τομπρούκι»..., τι λες κι εσύ...

Μπορεί νάμαστε πιο τυχεροί

- Έ..., ας ψάξουμε λιγάκι ακόμα.

Προσπεράσαμε τις θεόρατες κοτρόνες καταμεσής του δρόμου εκεί

στο «Τομπρούκι» και, ψάξε-ψάξε, διαβήκαμε και το «Κάτω Βουρλάμι», αλλά και τα κουκουβιστιανά αμπέλια στα «Κούτσουρα», φτάνοντας ως τις «Τραμπάλες».

Κάτω, στο βάθος, στα ριζά της Γκιώνας, η πανέμορφη «Σμίξη», δροσάτη και πυκνοφυλλωμένη, με λογίων-λογίων δέντρα. Στο ξάγναντο, αριστερά μας, προς τα Καστέλλια, ορθωνόταν ο Λιθόπυργος. Αυτά όλα, ήταν πολύ όμορφα να τα βλέπει κανένας και να τα χαιρείται, αλλά να μην τον έχει ζαλίσει ο ήλιος και, προπαντός, να μην ψάχνει γι' αποτσίγαρο ! Εμάς, τους φουκαράδες, μας είχε βγει η πίστη, χωρίς καμιά απολαβή.

- Δεν αντέχω άλλο...! ακούστηκε να λέει σε μια στιγμή ο Βασίλης, Εσύ...;

- Ούτε κι εγώ... Πάμε να φύγουμε..., μεσημέριασε. Κι εμείς βολοδεχνούμε απ' το πρωί.

- Πάμε... Αλλά, τι θα ειπούμε στον πατέρα, που μας περιμένει; Λες ν' αγριέψει και να μας μακρύνει τ' αυτιά...; Θυμάσαι τι πάθαμε, τότε μ' εκείνα τα κεράσια του μπάραμπ' Αγγελή...; Ακόμα με πονάνε τα κριτσίνια μου...

- Δε φαντάζομαι... Ο πατέρας είναι δίκαιος και λογικός άνθρωπος. Θα του ειπούμε όλη την αλήθεια... Δε βρήκαμε...

- Θα μας πιστέψει άραγε, ή θα νομίσει πως χαζολογάγαμε;

- Δεν ξέρω, ρε Βασίλη... Εγώ, πάντως, πρόσεχα..., τήραγα συνέχεια χάμω...

Το τι έκανες όμως εσύ, αυτό δεν το ξέρω...

Ο αδερφός μου αγριέψε.

- Προχώρα, μικρέ κι άσε τις μπηχτές ! Έτσι μού'ρχεται να σου τις βρέξω !

Ακούς εκεί...

Δε συνέχισα το τροπάρι μου. Σκέφτηκα να φυλάξω τα μπόσια... Μα, όπως περπατούσα και κοιτούσα όλο χάμω -αφού τούτο το πράμα μού κόλλησε συνήθειο-, μού'ρθε ξαφνικά μια φαινή ιδέα...

- Ρε Βασίλη...; είπα.

- Τί 'ναι, ρε...;

- Για κοίτα καλά το δρόμο, αυτού που πατάς...

- Έ.., τον κοιτάω.., αλλά γόπα δε βλέπω...

- Μωρέ, ξέχνα τ' αποτσιγάρα, καημένη ! Τι άλλο βλέπεις;

Ο αδερφός μου απόρησε.

- Δε βλέπω τίποτ' άλλο, εξόν από κάτι «μπλάνες»... από κάτι «γκαβαλίνες»... Τ' άτιμα τα γαϊδουρομούλαρα χέσανε κι έχουν γιομίσει το δρόμο... Δεν ξέρει πού να πατήσει κανένας, για να περάσει...

- Νομίζω πως έχουμε τη λύση στα χέρια μας..! είπα με καμάρι.

- Ποια λύση; Τι εννοείς;

- Αυτές οι σβουνιές... όχι αυτές οι φρέσκιες που τις πατάς τωραδά αβέρτα κι απρόσεχτα.., οι άλλες λέω, παραπέρα.., οι ξεραμένες...

- Έ.., για λέγε μου... Τι έκαναν αυτές...;

- Αυτές, αδερφέ, μπορούν να γίνουν και καπνός...

- Τι λες, ρε ; Σοβαρολογείς;

- Αμ, τι κάνω, δά...

- Είσαι παλαβός !

- Λέγε ό,τι θες εσύ... Αφού κι άμα σώνεται ο καφές, τι κάνουμε..; δεν τον φκιάνει η μάνα μας από ρεβίθια ; Κάπως έτσι και με τον καπνό. Υπάρχει το υποκατάστατο... Να το! Η σβουνιά...

Ο Βασίλης το καλοσκέφτηκε για λίγο.

- Μικρέ.., σάμπως έχεις ένα δίκιο... , είπα με κάποιο δισταγμό στη φωνή. Λες να μαζέψουμε καμπόση ξεραμένη σβουνιά και να του την πάμε...;

- Έτσι λέω.

- Μπορεί, όμως, να μην του αρέσει αυτό και να μας ταράξει στο ξύλο!

- Γιατί να μην του αρέσει;

- Ξέρω ' γώ ; Δεν ξέρω... Βρωμάει...

- Μπά, όχι !... Όχι η ξερή... Άλλωστε, τι τρώνε τα ζωντανά ; Αγνό χορταράκι... Και άχερο...

- Λες να το τολμήσουμε;

- Αυτό λέω... Κι όπου το βγάλει!

Δε χάσαμε άλλο χρόνο σε συζητήσεις. Σκύψαμε στο δρόμο και, με τις χούφτες μας, γιομίσαμε τις τσέ-

πες των παντελονιών μας με στεγνή σβουνιά.

Ύστερα, γυρίσαμε στο Μύλο.

Ο πατέρας, μόλις μας είδε, παράτησε τη δουλειά του -σμίλενε τη μυλόπετρα κοντά στο ζουριό του μύλου- και ήρθε κατά το μέρος μας.

- Καλώς τα ξεπεταρούδια μου ! είπα. Κι έστριψε το αρειμάνιο μουστάκι του. Καλώς τα και μαλώστα... Τι έγινε; Βρήκατε τίποτα...; ρώτησε ανυπόμονα.

- Κάτι βρήκαμε... , είπαμε δισταχτικά.

- Πούν' το ! Για, να ιδώ... Πού τό'χετε...

- Εδώ... , στις τσέπες μας.

- Μη μου πείτε πως τις έχετε γιομάτες! Μπράβο σας ! Ορέ, τι ζαγάρια είσαστε σεις !

- Στέκα νιά στιγμή, πατέρα... , μη βιάζεσαι... , είπα.

- Τι να μη βιάζομαι, μου λες... , δεν κρατιέμαι...

Μάζεψα όσο θάρρος πλειότερο μπορούσα και συνέχισα.

- Θέλω πρώτα να σε ρωτήσω κάτι... Θα μου αποκριθείς ;

- Αμέ ; Ρώτα με.

Του το πέταξα κι εγώ, στα γλήγορα.

- Να... , άμα δεν έχουμε καφέ, γιατί μας σώθηκε... , από τι υλικό σου φκιάνει η μάνα μας καφέ...; αυτό ήθελα να σε ρωτήσω... , για να ξέρω.

- Ώστε, αυτό ήθελες να μάθεις ; Από ρεβίθια... , τι άλλο...; Ελπίζω να σου 'λυσσα την απορία σου, παιδί μου. Αλλά, γιατί το ρώτησες;

- Λοιπόν, πατέρα... , άκου...

- Λέγε, παιδί μου. Είμαι όλος αυτιά !

- Από 'δώ και πέρα, κάπως έτσι θα γίνεται και με το φουμάρισμα...

- Δεν σε εννοώ, Νικολάκη. Μου το κάνεις πιο λιανά, σε παρακαλώ;

- Άκου, πατέρα... Αποτσιγάρα, γιοκ ! Ούτε για δείγμα...

Μας έριξε μια γλήγορη ερευνητική ματιά.

- Ρε κακομοιριασμένα, με κοροϊδεύετε; Τωραδά δεν μού'πατε πως έχετε γιομάτες τις τσέπες σας ; Νάτες ! Τις βλέπω φουσκωμένες !

- Ναί... , αλλά με υποκατάστατο...

Σαν τα ρεβίθια που λέγαμε πρωτύτερα...

Ο πατέρας φάνηκε να νευριάζει. Ίσως και με το δίκιο του.

- Αδειάστε τις τσέπες σας, να ιδώ, τι σόϊ... Ομπρός, γλήγορα ! δι-άταξε.

Πήραμε ένα σκουτί κι αδειάσαμε πάνω του όλο το περιεχόμενο που υπήρχε στις τσέπες μας.

Με το δεξί του χέρι να χαϊδολογά τα μουστάκια του, ο πατέρας μισόκλεισε τα μάτια και στάθμιζε την κατάσταση. Φαινόταν σα να μην πίστευε σε ό,τι έβλεπε. Ήταν έκπληκτος, αλλά, ευτυχώς για μας, όχι και αγριεμένος. Αφού συνειδητοποίησε το τι είχε γίνει, στο τέλος έσκασε στα γέλια.

Κοιταχτήκαμε στα γλήγορα με τον αδερφό μου. Μάλλον τη γλιτώσαμε !

- Ορέ, παλιοζάγαρα... , είπα ο κύρης μας. Φτου σας, να μη σας βασκάνω !

Όλα τα περιμένα μωρέ, αλλά να μου φέρετε να φουμάρω και «γκαβαλίνες», έ.., αυτό ποτέ... , είναι απ' τ' άγραφα !

Ξεθάρρεψα.

- Τι άλλο να κάναμε, πατέρα; του είπα. Κάτι έπρεπε να σου φέρουμε. Από το 'λότελα... Δοκίμασέ το και 'πέ' μας αν σου άρεσε...

Ο πατέρας, του άρεσε δεν του άρεσε, έκαμε την ανάγκη του φιλοτιμία και μέχρι να κονομήσει κανονικό καπνό, φουμάριζε το χορταράκι, που είχε υποστεί και...βιολογικό καθαρισμό μέσα στα στομάχια των ζωντανών.

Μάλιστα, πρέπει να προστέσω, πως, αρκετές φορές από τότε κι εμείς τα άτακτα παιδιά -τα πολύ περιέργα για τις κακές συνήθειες των μεγάλων- δοκίμασαμε, πέρα από τα αμπελοπλατανόφυλλα, κι εκείνες τις ξεραμένες σβουνιές, στριβοντας τσιγαράκια...Μέχρι που, μεγαλώνοντας, ανακαλύψαμε -τι χαρά!- το εθνικό μας προϊόν, τον καπνό...Αλλά, σύντομα, του γυρίσαμε πεισματικά την πλάτη ! Γιατί κάποτε έρχεται κι η γνώση, αγκαζέ με τη λογική.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Στο πλαίσιο του εορτασμού των 100 χρόνων από τη γέννηση του ποιητή Γιάννη Ρίτσου, το Ε.ΚΕ.ΒΙ διοργανώνει κινητή έκθεση – αφιέρωμα, η οποία θα περιοδεύσει σε πόλεις του εσωτερικού και του εξωτερικού για όλη τη διάρκεια του 2009.

Η Καλοσκοπή θα έχει την τιμή και τη χαρά να φιλοξενήσει την έκθεση αυτή στον ποιητή της Ρωμιούσνης από τις 8 έως τις 15 Αυγούστου στο χώρο της Λαογραφικής Έκθεσης.

Κυριακή 9/8/2009: Παράσταση Καραγκιόζη ώρα 9μμ.

Τετάρτη 12/8/2009: Ομιλία στην πλατεία με θέμα ΓΚΙΩΝΑ, το βουνό με τον βωξίτη και τις ανοικτές πληγές, περιβαλλοντική προστασία. Κεντρικός ομιλητής Γιώργος Δημ. Κόλλιας, (μέλος του Συνδέσμου Αγία Τριάς)

Πέμπτη 13/8/2009: 1) Αιμοδοσία στο κοινοτικό ιατρείο (πρωί) 2) αγώνας μπάσκετ (απόγευμα)

Παρασκευή 14/8/2009: Εσπερινός στην εκκλησία της Παναγίας, ακολουθεί γλέντι στον περίβολο του ναού από το Σύλλογο Λαμίας.

Τα μεσάνυχτα πάρτυ νεολαίας στο Κεφαλόβρυσο.

Σάββατο 15/8/2009: Δοξολογία στην Παναγία.

Λαϊκός, ανώμαλος δρόμος το απόγευμα από τον ΑΟΚ. και το βράδυ χορεύουμε και διασκεδάζουμε στην πλατεία μας με μουσική κάλυψη από τον Χρήστο Ψωμακέλλη.

Κυριακή 16/8/2009: Παιδικό πάρτυ από τον ΑΟΚ στην πλατεία του χωριού.

Δευτέρα 17 & Τρίτη 18/8/2009: Τουρνουά τάβλι (δηλώσεις συμμετοχής 15-16/8 στο Πολιτιστικό Κέντρο.

Τετάρτη 19/8/2009: Ομιλία ιατρικού ενδιαφέροντος από το χειρουργό ορθοπεδικό κ. Νίκο Κ. Αντωνίου με θέμα την αρθρίτιδα. Ένα πρόβλημα της εποχής μας.

Πέμπτη 20/8/2009: Μία ωραία απογευματινή βόλτα στο Κεφαλόβρυσο. Ο Σύνδεσμός μας θα σας περιμένει να πιούμε καφεδάκι, τσίπουρο, αναψυκτικό αλλά και το απαραίτητο υποβρύχιο.... **καλό καλοκαίρι!**

παλιά φωτογραφία

Τα αδέρφια του Λουκά Πριοβόλου, στρατιώτες το 1912. Όρθιοι από αριστερά ο Νίκος, ο Θεμιστοκλής (αξιωματικός), ο Αριστείδης & καθιστοί ο Γιώργος με τη γυναίκα του (από το βιβλίο του Γ. Χασιακού «Πνευματική Καλοσκοπή»

ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η Κατερίνα Νικηφόρου Ζούγκρου με τον **Άρη Καμαρωτό** την Τρίτη 23/6/2009 έκαναν εγκαίνια έκθεσης φωτογραφίας στην οδό Χρ. Λαδά 9 Α Αθήνα με θέμα: ΙΝΔΙΑ: Ένας κόσμος αντιθέσεων.

Συγχαρητήρια Κατερίνα. Να δούμε στην Καλοσκοπή το φωτογραφικό σου έργο.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία: Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης: Β. Γρηγοροπούλου, Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ. & φαξ: 210 52.38.158 • www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία

ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 5227552

e-mail: atelier1@antoniadis-sa.gr